

**GENÇLİK SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ
ÇALIŞANLARININ BOŞ ZAMAN
TUTUMLARININ İNCELENMESİ**

Erdoğan DÖNMEZ

Yüksek Lisans Tezi

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı

Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU

2019

Her Hakkı Saklıdır

T.C
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
KIŞ SPORLARI VE SPOR BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ ANABİLİM DALI

Erdoğan DÖNMEZ

GENÇLİK SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ ÇALIŞANLARININ BOŞ ZAMAN
TUTUMLARININ İNCELENMESİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TEZ YÖNETİCİSİ
Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU

ERZURUM – 2019

KABUL VE ONAY TUTANAĞI

Erdoğan DÖNMEZ tarafından hazırlanan “Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Boş Zaman Tutumlarının İncelenmesi (Erzurum İli Örneği).” başlıklı çalışması 05/09/2019 tarihinde yapılan tez savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Bilim Dalında yüksek lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Başkanı: Prof. Dr. Necip Fazıl KİŞHALI
Atatürk Üniversitesi

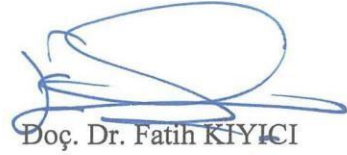
Danışman: Doç. Dr. Erdoğan TOZOĞLU
Atatürk Üniversitesi

Jüri Üyesi: Dr. Öğr. Üyesi Serhat ÖZBAY
Erzurum Teknik Üniversitesi

Enstitü Yönetim Kurulunun
04/09/2019 tarih ve 2019/16-
01 sayılı kararı.

Bu tezin Atatürk Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği'nin ilgili maddelerinde belirtilen şartları yerine getirdiğini onaylarım.

Doç. Dr. Fatih KİYİCİ
Enstitü Müdürü

TEŐEKKÖR

Çalıőmam süresince banda destek olan sevgili hocam Sayın Prof. Dr. Necip Fazıl KİŞHALI'ya ve Doç. Dr. Fatih KIYICI'ya her konuda bana zaman ayırıp kahrımı çeken değerli abim Murat TURAN'a bu çalışma aracılığı ile teőekkürlerimi sunarım.

Erzurum – 2019

Erdoğan DÖNMEZ

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

GENÇLİK SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ ÇALIŞANLARININ BOŞ ZAMAN TUTUMLARININ İNCELENMESİ (ERZURUM İLİ ÖRNEĞİ)

Erdoğan TOZOĞLU

2019, 56 sayfa

Bu araştırmanın amacı, Gençlik Spor İl müdürlüğü çalışanlarının boş zaman tutumlarının farklı değişken açısından incelenmesidir.

Araştırmanın evrenini; Erzurum Gençlik Spor İl Müdürlüğü personelleri oluştururken; örneklem grubu ise rast gele seçilmiş 68 kadın ve 112 erkek olmak üzere toplam 180 kişiden oluşmaktadır.

1982 yılında Ragheb ve Beard tarafından geliştirilmiş olan “Boş Zaman Tutum Ölçeği” 2010 yılında Akgül ve Gürbüz tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. 5’li Likert tipinden oluşan ölçeğin bilişsel, duyuşsal ve davranışsal olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır.

Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22. istatistik paket programı kullanılmıştır. Algılanan boş zaman tutum düzeylerinin belirlenmesinde betimleyici istatistik, cinsiyet, yaş, medeni durum, ikamet, eğitim düzeyi, sportif aktivite yapıyor musunuz, ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz, haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz, kurumdaki pozisyonunuz ve haftalık çalışma süreniz gibi özelliklerle personellerin boş zaman algısı ilişkisinin tespiti için bağımsız gruplarda t-testi; cinsiyet, medeni durum, sportif aktivite yapıyor musunuz, kurumdaki pozisyonunuz personel boş zaman tutum algısının karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi (Anova); yaş, eğitim düzeyi, ikamet, ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz, haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz ve haftalık çalışma sürenize göre boş zaman tutum algısının karşılaştırılmasında parametrik testler yapılmıştır. Çalışmada anlamlılık düzeyi ($p<0.05$) olarak alınmıştır.

Gençlik Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Boş Zaman Tutumlarının cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılığa rastlanmazken medeni durum değişkenine göre anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$)

Gençlik Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Boş Zaman Tutumlarının yaş değişkenine göre anlamlı farklılığa rastlanmazken medeni durum değişkenine göre anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$)

Anahtar Kelimeler: Boş Zaman, Tutum Gençlik Spor

ABSTRACT

MASTER THESIS

THE INVESTIGATION OF THE LEISURE TIME ATTITUDE OF PROVINCIAL DIRECTORATE OF YOUTH AND SPORTS EMPLOYEES

Erdoğan TOZOĞLU

2019, 56 Pages

The aim of this study was to investigate the leisure time attitude of Provincial Directorate of Youth and Sports employees in terms of different variables.

The population of the study involved Provincial Directorate of Youth and Sports personnel and the sample group involved randomly selected 68 women, 112 men, 180 people in total.

Leisure Attitude Scale (LAS) was developed by Raghep and Beard (1982) and adapted into Turkish with validity and reliability by Akgül and Gürbüz (2010). A 5-point Likert scale was used which consists of 3 sub-dimensions (cognitive, emotional and behavioral).

SPSS 22. statistical software was employed to evaluate the obtained data. The researcher used various statistical methods with the aim of determining of leisure time attitude levels of the employees of the Provincial Directorate of Youth and Sport. First, the researcher used t-test in order to establish the relationship between the leisure time perception of personnel and the parameters like gender, age, marital status, residence, educational level, job position, and weekly working hour(s) by addressing the following questions: “Do you do any sport activities?”, “What kind of sport activity do you do?”, “How many hours a week do you do sport activity?”. Next he used one way variance analysis (ANOVA) in order to compare the relationship between the leisure time perception of personnel and the parameters like gender, marital status and job position by addressing the following questions “Do you do any sport activities?”. Lastly, the researcher used the parametric tests in order compare the relationship between the leisure time perception of personnel and the parameters like age, educational level, residence, by addressing the following questions to the independent groups: “What kind of sport activity do you do?”, “How many hours a week do you do sport activity?”. Significance level was accepted as $p < 0,05$.

While there was no statistically significant difference according to gender variable, significant difference was found according to marital status variable ($p < 0,05$)

Key Words: Leisure Time, Attitude, Youth, Sport

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY TUTANAĞI	i
ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI	ii
TEŞEKKÜR	iii
ÖZET	iv
YÜKSEK LİSANS TEZİ	iv
ABSTRACT	v
İÇİNDEKİLER	vi
TABLolar DİZİNİ	viii
BİRİNCİ BÖLÜM	1
Giriş	1
İKİNCİ BÖLÜM	2
Zaman Kavramı	2
Zaman	2
Kullanımına göre zamanın çeşitleri	2
Serbest Zaman	3
Serbest zaman ve serbest zamanı değerlendirme kavramları	3
Serbest zamanı değerlendirme	3
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	6
Boş Zaman	6
Boş Zaman Kavramı	6
Boş zaman ile serbest zaman arasındaki farklılıklar	6
Boş zamanların artışının sebepleri	6
Boş zamanın temel fonksiyonları	7
Boş zamanları değerlendirmenin yararları	8
Boş zaman davranışlarını etkileyen faktörler	8
Boş Zaman Seçimlerini ve Katılımları Etkileyen Faktörler	10
Boş zaman faaliyetlerine katılımı engelleyen faktörler	10
Boş zaman sınıflandırılması	11
Türkiye ve dünyada boş zaman kullanım şekilleri	12
Boş zaman tutumu	13
Boş zaman tutumunun meydana gelmesi ve değişkenliği	13
Duyuşsal tutum (duygusal)	13
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM	15

Türk Spor Teşkilatı	15
Tarihi Gelişimi.....	15
Cumhuriyet Öncesi Türk Spor Teşkilatı	15
Cumhuriyet Döneminden Günümüze Kadar Türk Spor Teşkilatı.....	16
Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı 1922- 1936 (T.İ.C.İ.)	16
Türk Spor Kurumu: 1936-1938 (T.S.K.)	16
Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü (B.T.G.M.)	18
Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü (G.S.G.M)	18
Genel müdürlük merkez teşkilatı.....	18
Genel müdürlük taşra teşkilatı.....	19
Gençlik VE Spor Bakanlığı.....	20
BEŞİNCİ BÖLÜM.....	21
Materyal Metot ve Bulgular	21
Materyal ve Yöntem	21
Çalışma evreni ve örneklem.	21
Veri toplama aracı.....	21
İstatistik analizi.....	22
Bulgular.....	22
ALTINCI BÖLÜM	32
Tartışma ve Sonuç	32
KAYNAKÇA	37
EKLER.....	42
EK 1. İzin Belgesi.....	42
EK 2. Anket.....	43
ÖZGEÇMİŞ.....	46

TABLolar DİZİNİ

Tablo 1. <i>Normallik Dağılım Tablosuna İlişkin Bilgiler</i>	24
Tablo 2. <i>Katılımcıların Demografik Özelliklerine İlişkin Bilgiler</i>	24
Tablo 3. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum ve Alt Boyutları</i>	25
Tablo 4. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Cinsiyetlerine Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)</i>	26
Tablo 5. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Medeni Durumlarına Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)</i>	26
Tablo 6. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Kurumdaki Pozisyonlarına Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)</i>	26
Tablo 7. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Yaş Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	27
Tablo 8. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının İkamet Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	28
Tablo 9. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Eğitim Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	28
Tablo 10. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Sportif Aktivite Yapıyor musunuz Değişkenine Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)</i> .29	
Tablo 11. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Ne Tür Sportif Aktivite Yapıyorsunuz? Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	29
Tablo 12. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Haftada Kaç Saat Sportif Aktivite Yapıyorsunuz? Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	30
Tablo 13. <i>Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Haftalık Çalışma Süreniz Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)</i>	30

BİRİNCİ BÖLÜM

Giriş

İnsanlar, gelişmekte olan teknoloji ile beraber yaşantılarında mevcut olan boş zaman dilimleri daha da artmaktadır. Her ne kadar bu zaman diliminde artış olsa da bu zamanı doğru kullanabilmek zamanın var oluşundan daha fazla öneme sahip olduğu bilinmektedir. Rose (2019) serbest zamanı, her hangi bir etkinlik olmadan harcanılan zaman olarak, boş zamanı (leisure) ise; özel etkinliklere dahil olarak geçirilen zaman şeklinde belirtmiştir. Boş zamanın çalışmanın dışında kalan zaman olması, kişilerin çalışma zamanları ile boş zamanları arasındaki ilişkiyi ortaya çıkarmaktadır. Şöyle ki, bireylerin çalışma zamanları arttıkça boş zamanları azalmaktadır veya çalışılan süre azaldıkça boş zaman daha fazla olmaktadır. Yapılan araştırmalar, sanayi bakımından ileri olan ülkelerde hayat şartlarının olumlu yönde ilerlemiş olması ve sağlık alanındaki gelişimler ile birlikte insan yaşamının da uzadığını göstermektedir. Eski zamanlara oranla kişilerin daha az çalıştığı ve ömrün daha fazla olduğu görülmektedir. Bu tür gelişmeler kişilerin boş zamanlarındaki artışa neden olmakta ve dolayısıyla rekreasyon etkinliklerine katılma fırsatı bulabilmektedirler (Taydaş ve Karakoç, 2019).

Yapılan araştırmalar kentlerde doğal rahatlama seçeneklerinin oluşturulmamasının, insanlar üzerinde önemli sağlık sorunlarına sebep olabileceğini göstermektedir. Yapılan çalışmalara göre, bilenen bütün tarihi dönemlerde çeşitlilik gösteren rekreasyon etkinlikleriyle karşılaşmaktadır. Geçmişten günümüze kadar geçen zaman diliminde rekreasyon faaliyetleri geçen zaman dilimi içerisinde farklı özelliklerle çeşitlilik kazanarak günümüze gelmiştir (Çay, 2011; Yayla ve Çetiner, 2019).

Rekreasyon faaliyetlerin en fark edilen özelliği, insanların serbest zamanlarını en etkili bir şekilde değerlendirmelerini sağlamasıdır. Geçmişten günümüze rekreasyon faaliyetleri bireylerin toplum içerisinde zıtlaştığı dönemlerde topluma psikolojik, sosyolojik, fiziksel olarak katkı sağladığı söylenebilir (Karaküçük ve Gürbüz 2007).

İKİNCİ BÖLÜM

Zaman Kavramı

Zaman

Bireylerin hayatlarında kaybedilen zamanın telafisi yoktur. Zaman soyut bir kavramdır. Zaman kavramı kişiye özel olup kaybedildiği zaman geri getirilmesi mümkün olmayan, satın veya ödünç alınmayan bir kavramdır (Gürbüz ve Aydın, 2012). Jensen'e (1995) göre; zaman üç farklı bölümden oluşmaktadır.

- a. Var oluş zamanı – biyolojik ihtiyaçlar (uyuma, kişisel bakım ve yeme-içme).
- b. Zorunluluk gerektirdiği için yapılan işlere harcanan zaman – ekonomik kazanç
- c. Boş zaman – arta kalan zaman. Bu şekilde sınıflandırılan zaman, bireylerin zaman kavramını etkili kullanabilmelerini sağlar. Bireyler zamanın farkında olarak yaşamalıdır (Gürbüz, 2007).

Kullanımına göre zamanın çeşitleri

Temel ihtiyaçlar için ayrılan zaman.

Bireylerin yaşamlarını sürdürebilmeleri için birtakım ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyaçlar için mecburi zamana ayrılması gerekmektedir. İnsanlar, kendi yaşam tarzlarını dikkate alarak ihtiyaçları için farklı zaman dilimleri oluştururlar (Binarbaşı, 2006; Kurar ve Baltacı, 2014).

Çalışma zamanı.

İnsanlar, dünyada var olabilmek için para kazanmak zorundadırlar. Çalışma zamanı insanların yaşamlarını devam ettirebilmeleri, kendilerini geliştirebilmeleri için çalışma süresine ayırdıkları zaman dilimidir. Belirleyebileceğimiz bu özellikler çalışanlarda olması gereken ana özelliklerdir. Personel güçlendirme yaklaşımı katılımcı olmayı sağlamaktadır ve personelin bireysel çabalarını artırmayı amaçlamaktadır. Personel güçlendirmenin manası, çalışanlara yapacağı işi seçme hakkı elde etmek ve personelin daha önce hiç gerçekleştirmemiş olan yeni fikirleri denemelerine de fırsat sağlamaktadır (Binarbaşı, 2006; Muzaffer ve Ulutaş, 2019).

Boş zaman.

Boş zaman, zor ayıcılıktan kurtulma, özgürleşme anlamını çağırıştırır. İnsanların kendilerini kendi tercihleri doğrultusunda yönlendirdiği serbest zaman dilimidir. Serbest zaman dilimi, insanın kendisiyle baş başa kalması, kendisine, zevklerine göre kendini rahatlatarak

zaman dilimi ayırması demektir. Yoğun çalışma temposundan ayrılarak kendini rahatlatacak aktivitelere zaman ayırmasıdır (Kraus, 1971; Hibbins, 1996).

Zamanın kullanımı.

Zamanı iyi değerlendirebilmek, etkili ve verimli olmasını sağlamak, bir eğitim işi, bireyin iş hayatına, dinlenmesine kendi hayatında düzen kurabilmesiyle doğrudan ilişkili olduğu söylenebilir. Bireyin başarılı olmasında zamanı etkili kullanması önemlidir (Canan, 1997; Karagöz vd. 2010). Zamanı doğru değerlendirmek için, öncelikle bireyin kendini iyi bilmesi gereklidir. Ne yapacağını, hedefleri, amaçları neler olduğunu bu gayelerin işe ve yaşama yönelik etkilerinin neler olabileceğini iyi idrak etmelidir. Neyi yapıp-yapmayacağını çizgilerini iyi belirlemelidir (Karaküçük, 1997).

Serbest Zaman

Serbest zamanlar doğru kullanıldığında, insana; zevk, heves, yetenek, sorumluluk, özgürlüğünü yaşama imkânı vermektedir. Türkiye’de bireyler zamanı kullanma konusunda eğitim almadıkları için zamanı gerektiği kadar iyi kullanamamaktadırlar. Gelişen ve gelişmekte olan ülkelerde zaman kullanımı önemli bir problem olarak görülmektedir (Tezcan, 1994). Elton Mayo’nun yapmış olduğu Hawthorne Deneyleri olarak adlandırılan araştırmayla, örgütsel çalışmalarda bir kaynak olarak adlandırılan bireylerin maddi bir kaynak olarak değil manevi bir kaynak olarak da değerlendirilmesi gerektiği ifade edilmektedir (Mayo, 2004).

Serbest zaman ve serbest zamanı değerlendirme kavramları.

Teknolojinin ve sanayileşme sürecinin hızla ilerlemesiyle serbest zaman kavramı ortaya çıkmıştır. Mesai saati kavramının ortaya çıkmasıyla insanın çalışma zamanının dışındaki zamanlarını etkili olarak kullanabilmesi hedeflenmiştir. Serbest zaman insanın zorunlu ihtiyaçları ve çalışma zamanı dışında kalan zaman olarak nitelendirilmektedir (Nurettin, 1973; Karaküçük, 2014).

Serbest zamanı değerlendirme.

Serbest zaman, bireyin zamanını amaçsız kullanımı değildir. Serbest zamanın onarıcı bir biçimde geçirilmesinin herkes için ve tüm toplumlar için birçok faydası bulunmaktadır. Serbest zamanı değerlendirirken yapılan faaliyetler kişisel veya topluluk için olsun gerektirdiği gibi harcama olarak anlamlandırılmalıdır (Nurettin, 1973; Karaküçük, 2014).

Serbest zamanın şekli, süre ve ihtiyaç duyulan giderilme şekli ülkenin iklim, coğrafi konum ve kültürüne göre farklılıklar gösterir (Zorlu, 1973; Broadhurst, 2002). Kişilerin

yaşamlarında büyük yere sahip olan serbest zamanların doğru kullanılmaması, bazı olumsuzlukları da tetiklemektedir. Bundan ötürü serbest zamanların gelişi güzel yapılması hem bireyler için hem toplum için bir kayıptır. Eğlence, dinlencenin yanında bireysel ve toplumsal faydalar sağlamış olması son derece önemlidir. Ancak serbest zamanın yararlarına erişebilmek için, bu zaman zarfında hangi etkinliklerin yapıldığı oldukça önemli olmaktadır. Serbest zaman kavramı son yıllarda ayrışmaya başlamıştır. Etkinliklere katılanlara açık şekilde farklı deneyimler sunması ve ruh hallerinde farklılıklar meydana getirmesi dikkate alınarak oluşturulan sınıflamanın temellerini Stebbins atmış; Dünya Serbest Zaman ve Rekreasyon Birliği de bu sınıflamayı uygulamıştır. Serbest zaman aşağıdaki gibi sınıflandırılmıştır (Stebbins, 1999; Arslan, 2011):

- Sıradan serbest zaman faaliyetleri,
- Sistemli serbest zaman faaliyetleri.

Sıradan serbest zaman faaliyetleri.

Eğitime ihtiyaç duyulmayan ya da çok az ihtiyaç duyulan sıradan serbest zaman faaliyetleri, birey için oldukça tatmin edicidir. Kişisel tatminin sağlandığı ve temel amacı eğlenme, zevk alma olan kısa zamanlı faaliyet türleridir. Sıradan serbest zaman faaliyetlerinden alınan haz da kısa zamanlıdır ve kariyer oluşturmaz. Sıradan serbest zaman etkinlik şekilleri kendi arasında farklılıklar gösterebilir; parkta gezinme, açık hava gösterisi izleme, piknik yapma gibi. Çeşitleri arasında şunlar sayılabilir: oyunlar, dinlenme, pasif eğlence, aktif eğlence, sohbet, duygusal uyarılar (Stebbins, 2007; Arslan, 2011; Doğan, 2016).

Sıradan serbest zaman faaliyetlerinden bir takım yararlar elde edilebilir. Bir problemi çözmek için yapılan atılımlardan sonra değil; düzenli olmayan pratikler sonucunda, tesadüfen ya da anlık buluşlarla oluşur. Sıradan serbest zaman etkinlikleri yoğunluk taşımazlar. Daha çok deşarj olma, fikir üretme gibi olaylara odaklıdır. Ayrıca bu tür faaliyetler bireyler arasında iletişimi kurmaya yardımcı olacağından bireysel gelişim sağlayabilir (WLO, 2001; Arslan, 2011; Arslan, 2019).

Sistemli serbest zaman faaliyetleri.

Bireylerin kendi gelişimleri veya kendi zevkleri için önemli gördüğü bir aktiviteyi sistemli bir şekilde takip etmesidir. Bu tarz aktivitelerde bireyler genellikle çalışma dışındaki kariyer planlamasına doğru ilerleme kaydederler (Arslan, 2019).

Serbest zaman faaliyetleri kişinin kendini ifade etmesini, kendini gerçekleştirmesini, zenginleşmesini, yenilenmesini, sosyal etkileşimin artmasını, başarıya duygusunun artmasını,

kişisel imajını geliştirmesini, aidiyet duygusunu yaratmasını sağlar. Serbest zaman faaliyetleri bireyin istediğini yapabilmesi ve eğlenmesine vakit harcamasını sağlar (Brown vd 2008; Wang, Y., 2019).

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Boş Zaman

Boş Zaman Kavramı

Kişiler için ihtiyaçlarını gidermek, geçimlerini sağlamak ne kadar önem arz ediyorsa, kendine boş zaman yaratmak ve bu zamanı en iyi şekilde değerlendirmek de o derece önem arz etmelidir (Gülbahçe, 1996; Taydaş ve Karakoç, 2019).

Boş zaman; bütün gereksinimlerden kurtulduğu ve kendi arzusuyla seçeceği bir faaliyetle ilgileneceği zaman olarak söylenmektedir (Tezcan,1993; Taydaş ve Karakoç, 2019). Ayrıca kişinin içinde bulunduğu ruh hali, yaratıcılık ve ruhsal değerlerin bir kaynağı olarak ta ele alınabilir (Zengin vd. 2001).

Daha geniş ve amaca uygun olabilecek tanımlamada, Karaküçük ve Ekenci (1995) boş zamanı; kişinin zorunluluklar haricinde, yönelimleri ve istekleri yönünde dilediği gibi oyalanabilmesi, dinlenmesi, eğlenmesi veya bireysel gelişim için hak ettiği zaman bölümüdür, şeklinde tanımlamışlardır. Dünya Boş Zaman ve Rekreasyon Birliği insan hayatının özel bir kesitini boş zaman olarak nitelendirmiştir (W.L.R.A., 2001). Boş zaman maddi duruma göre değişebilmektedir. Parası olan biri boş zamanını arkadaşlarıyla yemek yerken geçirebilirken öğrenci ise başka aktiviteler yaparak boş zamanını geçirebilir (Deem R., 1988; Yıldırım ve Güngör, 2019).

Boş zaman ile serbest zaman arasındaki farklılıklar.

Serbest zaman bireyin uyku ve zorunlu ihtiyaçları dışında kalan yaşamının diğer bölümlerini kendi hür iradesiyle gerçekleştirdiği zaman dilimi olarak değerlendirilmektedir. Serbest zaman, kişisel zevklere kişinin isteğine göre geçirdiği zaman dilimidir.

Boş zamanların artışının sebepleri.

Boş zamanlarda yaşanan artışa sebep olarak şunlar sıralanabilir:

- Sosyal, ekonomik ve teknolojik olarak yaşanan değişim ve gelişimler, iş hayatında zaman ve anlayış yönünden meydana gelen değişimler,
- Ekonomik gelirden yaşanan yükselişler veya bireysel harcamalardaki (barınma, yiyecek, giyim vb.) bireysel kısıtlamalar (tasarruf),

- Bireyleri hareketi bir hayat sürmeleri
- İhtiyaçların ve hayattan beklentilerin farklılaşması
- Şehir hayatının monotonluğundan kurtulma isteği (Johnson vd. 2000; Yayla ve Çetiner, 2019; Turan vd., 2019)

Boş zamanın temel fonksiyonları.

Dinlenme fonksiyonu.

Bireylerin yaptıkları iş sonrasında fiziksel ve zihinsel rahatlama yaşadıkları süreçtir. Sanayi devrimi sonrası aralıksız yoğun bir şekilde çalışan bireylerin fiziksel güçlerini yeniden toplamak için geçirdikleri zaman olan dinlenme, bir sonraki çalışma saatlerine fiziksel anlamda hazır olma durumu olarak kullanılmıştır (Karaküçük, 2005; Kelly, 2019).

Dinlenme yatıp bir şey yapmamak anlamında değerlendirilmemelidir. İşten arta kalan zamanlarda, fiziksel ya da zihinsel olarak dinlenme yolunu seçen kişilerin sayısı oldukça fazladır. Çağdaş dünyanın her geçen gün yenilerini keşfettiği “boş zaman uğraşları/hobiler” bu durumun en belirgin şeklidir (Kropoktin, 1997; Kelly, 2019).

Gelişim fonksiyonu.

Boş zaman aktiviteleri, bireyin kendisini bulmasına yardımcı olmaktadır. Boş zaman iyi bir şekilde kullanılmadığı zaman, birey dinlenemez. Bireyin dinlenebilmesi için boş zamanın özelliklerine uygun kendi isteğiyle vakit geçirmelidir. Yanlış kullanılan boş zaman, insanların kötü davranışlar sergilemesine neden olabilir. İnsan yaratılışı itibarıyla boş durmamaktadır. İnsan olumlu ya da olumsuz sürekli bir iş halindedir. İyi-kötü, doğru-yanlış, helal-haram şeklinde bir aktivite içinde olmak zorundadır. “Boş zaman iki tarafı da keskin bir kılıç gibidir. Pozitif kullanılırsa kişisel gelişim olumlu yönde ilerler, negatif kullanılırsa kişisel gelişimde problemler ortaya çıkabilir” (Karaküçük ve Ekenci, 1995; Kelly, 2019).

Eğlenme fonksiyonu.

Torkildsen, eğlenmenin güdüsel bir istek olduğunu ve boş zamanlarımızda bizleri memnun kılacak anlara ihtiyaç olduğunu belirtmiştir (Torkildsen, 2005; Capel, 2019). Bireyler, sosyal hayatlarında spor ve eğlence aktivitelerine daha fazla zaman ayırabilmektedirler. Bireyler bulunduğumuz yüzyılda kendilerine önem vermeyi öğrenmişler, fiziksel ve ruhsal psikolojilerini en üst düzeye çıkarabilmek amacıyla boş zaman aktivitelerine daha fazla önem vermeye başlamışlardır (Horner vd. 2005).

Boş zamanları değerlendirmenin yararları.

Boş zamanın değerlendirilmesi Curtis (1979) tarafında fiziksel psikolojik ve sosyal yarar olmak üzere üç başlıkta incelenmiştir (Capel, 2019).

Fiziksel yararları.

Bireylerin, hayatlarını sağlıklı bir şekilde yürütebilmek amacıyla yemek yeme, yürüyüş gibi çeşitli faaliyetlerde bulunması gerekmektedir. Sağlıklı bir yaşam için bireyin fiziksel yapısı ve hareketli bir yaşam gerekmektedir. Egzersiz bireyin sağlığını korumada, bireyi hastalıklardan korumada etkilidir (Capel 2019). Sağlıklı bir yaşamın olmazsa olması spordur (Erdemli, 2002).

Psikolojik yararları.

Günümüzde insanın yaşamında bulunan yoğunluğu ve problemler vücut fonksiyonlarının düşmesine neden olabilir. Çağdaş yaşamın gün yüzüne çıkardığı çeşitli stres sebepleri ve bunlara karşı olan bireyin tepkileri, son derece önemli bir konuyu ortaya çıkarmaktadır. (Karaküçük, 1999; Arslan, 2019). Bu tip olaylardan uzak durmak için insanlar farklı durumlar içerisinde girip moral bulmak isterler. Ayrıca doğru şekilde değerlendirilmeyen boş zamanlar kişilerde problemler oluşturabilmektedir. Bu problemler kişilerin zararlı olabilecek arkadaş grupları içine bulunmasına, alkol, uyuşturucu kullanımı, ruh hali bozukluğu, rahatsızlıklara ve türlü suçlara sürükleyebilmektedir (Atmaca, 1997; Arslan, 2019).

Toplumsal yararları.

Doğal özelliklerinden dolayı insanlar sosyal özellikleriyle yaratılmışlardır. Kişiler karşılıklı ilişkilerinde yalnızca temel ihtiyaçlarını gidermezler. Bir bakıma sosyal ihtiyaçlarını da giderirler. Uzun bir süreç olan sosyalleşmede, boş zaman aktiviteleri de sosyalleşme açısından bir hizmet sürecidir. Bireyin boş zamanlarda kazandığı davranışlar bütün yaşamı etkileyebilir. (Kılbas, 1994; Arslan, 2019). Aile ve arkadaş grupları sosyalleşme sürecinde büyük önem arz eder (Cordes ve İbrahim, 1991).

Boş zaman davranışlarını etkileyen faktörler.

Morgan, insanların boş zamanlarını etkileyen faktörleri kişilik, kültür, aile, önceki fikirler ve referans grupları olmak üzere beş gruba ayırmışlardır (Bowdin vd., 1999).

Aile.

Aile bireylerin boş zamanlarını değerlendirmesinde önemli bir rol oynar. Gençlerin yaşam tarzları aileye göre şekillenir. Yaşam tarzları da boş zamanın şekillenmesinde önemlidir (Bull, Hoose ve Weed, 2003; Solakumur vd., 2019). Ailenin sahip olduğu geleneksel yapı, bireyin tutum ve davranışlarına yansır. Ailenin yaşadığı ortam, sosyo-ekonomik durum boş zamanın şekillenmesinde önemlidir (Aslan, 1994; Emir, 2012 ; Solakumur vd., 2019).

Referans grupları.

Bireyler, yakın ilişkide buldukları gruptan etkilenir. Bu gruplar (komşu, arkadaş, aile, akran vb.) referans grubu olarak adlandırılır (Köybaşı, 2006; Arslan, 2019). Bireylerin hayatlarının şekillenmesinde arkadaş gruplarını büyük önemi vardır. Bireyler, sosyal etkileşim kurmak amacıyla boş zaman aktivitelerine katılırlar. Grup halinde gerçekleşen bu faaliyetler, etkileşimin en yoğun yaşandığı ortamlar olarak görülmektedir (Yetiş, 2008).

Önceki fikirler.

Boş zaman aktivitelerinin tasarım aşamasında belli gruplar oluşur. Bu gruplarının içerisinde fikir lideri olarak adlandırılabilir kişiler boş zaman aktiviteleri üretirler. Üretim aşamasındaki fikirler uygun hale getirilerek eyleme dönüştürülür (Köybaşı, 2006; Arslan, 2019).

Kişilik.

İnsanların kişilikleriyle boş zaman aktiviteleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki vardır. Bireylerin içerisinde buldukları ruhsal durumları kişiliklerine yansır. Bu durum, sosyal faaliyetlerin tercih edilmesi açısından önemlidir (Köybaşı, 2006; Wang vd., 2019).

Kültür.

Toplum içerisinde yaşayan her birey, o toplumun yapısıyla beraber kültürlenir. Topluma yönelik hedef davranışlar kazanır. Birey, bir süre sonra toplumun hedeflediği insan yapısına uygun davranışlar sergilemeye başlar (Ertürk, 1972; Roberts, 2019). Toplumun kültür yapısıyla rekreasyon faaliyetleri arasında da bir ilişki bulunmaktadır. Toplumun kültürel yapısı rekreasyon çalışmalarının gelişmesine katkıda bulunur. 21. Yüzyılda iletişim engellerinin ortadan kalkmasıyla beraber kültürel engeller de ortadan kalkmaya başlamıştır (Kılbaş, 1994; Emir, 2012).

Boş Zaman Seçimlerini ve Katılımları Etkileyen Faktörler.

Boş zaman seçimlerini etkileyen birtakım faaliyetler bulunmaktadır. Torkildsen (2005) boş zaman seçimlerini ve katılımları etkileyen faktörleri 3 gruba ayırmıştır:

Kişisel faktörler.

Bireyin, ilgi, tutum, davranış, yetenek vb. özelliklerini dikkate alan kişilik özelliklerini içerir.

Fırsat faktörleri.

Toplumsal hayatın içerisinde yer alan, programlar, imkanlar ve aktiviteleri içeren faktörleri içerir.

Sosyal Faktörler ve Maddi Durum.

Sosyal ortamlarda yer alan bireylerin kendi içerisinde buldukları sosyal durumu ve maddi durumlarını içermektedir (Köybaşı, 2006). Millen (1983) ise boş zaman kullanımında mesleğin, yaşın, cinsiyetin, sosyal durumun da etkili olduğunu ifade etmektedir (Sevin ve Şahin, 2019).

Boş zaman faaliyetlerine katılımı engelleyen faktörler.

Toplumdaki bireylerin rekreasyonla ilgili faaliyetlere katılabilmesi ve bu katıldıkları faaliyetlerin kaliteli bir şekilde gerçekleşebilmesi için birtakım kriterlerin olması gerekmektedir. Boş zaman aktivitelerindeki en önemli iki kriter ekonomik güç ve zamandır. Boş zaman aktivitelerine katılımı destekleyen ve engelleyen faktörler Fiziksel kaynaklar ve moda, Finansal kaynaklar ve rekreasyon alanlarının ulaşılabilir olması, Cinsiyet ve sosyal sınırlama ve Sezonluk engeller olmak üzere dört ana başlık etrafında toplanmıştır (Hall ve Page, 2006; Sevil vd., 2012).

Sezonluk engeller.

Boş zaman etkinliklerinin yapılacağı doğal etmenler (mevsim, günlerin uzunluğu gibi) faaliyetlere katılıma etken olabilmektedir. Özellikle açık alan boş zaman etkinlikleri doğa olaylarına büyük oranda bağlılık göstermektedir. Hava şartlarının olumsuz olduğu günlerde boş zaman aktivitelerine katılımın azaldığı söylenebilir. Ancak kayak gibi bazı rekreasyon etkinliklerinin gerçekleşmesi ise aksine kar yağışını gerektirir. Açık olmayan alanlarda yapılan boş zaman etkinlikleri ise bu olaylardan daha az etkilenmektedir. Aynı zamanda kişiler, sıcak

günlerde kapalı alanlar yerine; boş zaman etkinlikleri için ormanlık, deniz kenarı gibi alanları daha çok tercih ederler (Hall ve Page, 2006; Sevil vd., 2012).

Finansal kaynaklar ve rekreasyon alanlarının ulaşılabilir olması.

Yaşanılan fiziki çevre kişinin yalnızca katılımcı olmasını değil, birçok kez katılacağı boş zaman etkinliğinin seçimini de etkileyebilmektedir. Çünkü; insanlar öncelikle yakın çevresindeki tesis ve alanları öğrenir ve bu alanlarda yapabilecekleri etkinlikleri tercih ederler. Bu yüzden şehir içi rekreasyon alanlarının yakınlık ve güvenlik nedeniyle daha çok tercih edildiği düşünülebilir. Ancak ulaşım için şahsi araçları bulunan insanlar yaşadıkları yere uzak alanlardaki boş zaman etkinliklerini de tercih edebilmektedir (Hall ve Page, 2006; Sevil vd., 2012).

Cinsiyet ve sosyal sınırlamalar.

İş sahibi olan kadınlar, çalışan erkeklere göre daha az boş zamana sahip oldukları söylenebilir. Kadınlar iş dışındaki zamanlarının büyük bir bölümünü ev hanımlığı olarak adlandırabileceğimiz ev işleriyle uğraşarak geçirdikleri düşünülmektedir. Çocuk sahibi olan kadınları çalışırken çocuklarına zaman ayıramadıkları için ev dışında kalan zamanlarının çoğunu çocuklarıyla ilgilenerken geçirmektedirler. Toplumda bu görevlerin kadının yükümlülüğü olduğuna dair bir bakışın hâkim olmasıdır bu durumu destekler nitelikte görülebilir. Cinsiyet faktörünün haricinde sosyal faktörler de bulunmaktadır. Özellikle inanç faktörünün sosyal baskı ögesi olarak kullanıldığı yerlerde, boş zaman faaliyetlerine katılımın sosyal baskı yoluyla önüne geçilebildiği veya teşvik edildiği söylenebilir (Broadhurst, 2001).

Kaynaklar ve moda.

Faaliyetlere katılımcıların artış göstermesi ve katılımcıların niteliğinin çeşitlilik oluşturması rekreasyon alanlarının sayısının artmasını etkilemiştir. Rekreasyon etkinliklerinde insanlar genellikle kendilerine daha yakın olan rekreasyon alanlarını tercih ettikleri ancak popüler rekreasyon alanlarının ziyaretinde mesafe faktörünün önemi olmadığı gözlemlenmektedir. Popülaritesi yüksek olan rekreasyon alanları mesafe gözetmeksizin ziyaret edilebilmektedir (Broadhurst, 2001).

Boş zaman sınıflandırılması.

Sürelerine göre boş zaman.

Sürelerine göre boş zaman ikiye ayrılır;

Kısa süreli boş zamanlar; bireylerin günlük çalışma zamanlarının dışında kısa süreli tatil veya haftasonu olarak adlandırılabilir zaman dilimidir.

Uzun süreli boş zamanlar; bireylerin pasif durumda oldukları zaman dilimidir (Aslan, 2005).

Türkiye ve dünyada boş zaman kullanım şekilleri.

ABD’de, devlet boş zamanları değerlendirme amaçlı olarak faaliyet göstermektedirler. Devlet, içerisinde yer alan kuruluşlar aracılığıyla insanların boş zamanlarını etkili ve verimli kullanabilmelerini teşvik etmekte, bu konuda eğitimler vermektedir. Bu konuda en etkili birim belediyelerdir. Belediyeler boş zaman aktiviteleri için tesislerini uygun hale getirmekte, bu tesislerde çalışanlar gönüllülük esasına göre çalışmaktadırlar. Mesleki kuruluşlar, ticari kuruluşlar; daha çok eğlenceye yönelik boş zaman aktivitelerine yer verirler (Zorba, 2004).

Rusya da toplumun boş zamanını iyi değerlendirebilmesi için çeşitli faaliyetler yapmaktadır. Rusya bu konuda 1920 yılından beri çalışma yapmaktadır. 7-25 arasındaki bütün bireylerin faaliyetleri devlet gözetimi altında yapılmaktadır. 1930 yılından sonra planlamalara sosyal alanlar da dahil edilmiş; devlet, kültürel faaliyetlerin planlayıcısı olarak ön plana çıkmıştır. Spora özel önem verilmiş, fiziksel standartlar açısından bireylerin seviyesinin eşitlenmesi amaçlanmıştır. Japonya’da boş zaman değerlendirme aktiviteleri genel olarak ulusal şenlikler, ev, din ve özel kulüpler yoluyla yapılmaktadır. 1932 olimpiik oyunlardan sonra “Ulusal Boş Zaman Değerlendirme Kurumu” açılmış ve bu kurum, bireylerin boş zamanlarını nasıl değerlendirebileceklerine dair planlar hazırlamaya çalışmıştır. 1961-64 Tokyo Olimpiyatları için özel yasa ve hazırlıklar yapılmış ve bu olimpiyatlarda tenis, yüzme vb. birçok faaliyet popüler düzeye ulaşmıştır. Japon bahçeleri, Japonların boş zaman faaliyetleri içerisinde önemli bir yer tutar. Geleneksel ve kültürel faaliyetler, güzel sanatlar Japonların boş zaman aktiviteleri arasında yer alır (Zorba, 2004).

Türkiye’de; boş zaman faaliyetleriyle alakalı yapılan bir çalışma yoktur. Türkiyede insanlar boş zamanlarını rastlantısal yollarla değerlendirmekte, bu zaman dilimleri etkin bir şekilde kullanılamamaktadır. Türkler, ekran başında saatlerini geçirmekte, edilgen pasif eylemlerle boş zamanlarını tüketmektedirler (Tel, 2007; Emir, 2012).

Türkiye’de boş zaman etkinliklerinin kullanımıyla ilgili bilinçlendirme yapılmamıştır. Türk insanın boş zamanlarını kullanırken pasif durumdan etkin duruma geçişi sağlanmalı, bu yolla toplumsal mutluluğa ulaşmanın yolu aranmalıdır (Tör, 1966).

Boş zaman tutumu.

Bireyin boş zamanını değerlendirmesi bir alışkanlıktır. Bireyler, küçük yaşlardan itibaren aktif yaşama dahil edilmeli, fiziksel sağlığını korumaları için neler yapılması gerektiği konusunda bilgilendirme yapılmalıdır. Yaşam düzeyi haline getirilen her faaliyet bireyin yaşamını anlamlandırması açısından önemlidir (Gökçe, 2008; Binbaşoğlu ve Tuna, 2014).

Boş zaman tutumunun meydana gelmesi ve değişkenliği.

Tutum kişiyi eyleme yönlendiren bir niteliğe sahiptir. Boş zaman tutumu ise; boş zamanın kendisine ve faaliyetlerine yönelik fikir, duygu ve davranış şekillerini tecrübe, duygu, anı ve bilgilerden harmanlanarak oluşan olumlu ya da olumsuz tepkilerdir veya eğilimlerdir (Teaff, 1975; Akgül, 2011).

Kentleşme sürecinde bireylerin tutumlarında ve davranışlarında oluşan değişimlerin birçok çeşidi mevcuttur. Bunların içerisinde en önemlileri bireylerin şehirde kalış süresi ve gelir düzeyleridir. Göç yoluyla kent merkezlerine yerleşen kişilerin, şehirde kalış süreleri ve gelir düzeylerine paralel olarak çeşitli konulardaki tutum ve davranışlarında değişimler meydana gelmektedir (Ramsay, 2005; Akgül 2011).

Bilişsel tutum (zihinsel)

Bireyin çevresinde bir takım çevresel uyarıcılar vardır. Kişiler bu uyarıcılar hakkında doğrudan veya dolaylı olarak çeşitli bilgi, inanç veya tecrübeye sahip olabilirler. Buna istinaden, tutumların bilişsel öğeleri, insanların belirli bir tutum nesnesine ilişkin bilgi, olgu ve inançlarının da dahil olduğu düşüncelerinden oluşur (Taylor, Peplau & Sears, 2007; Akgül, 2011; Roberts, 2019).

Duyuşsal tutum (duygusal).

İnsanın herhangi etkileşime, etrafıyla ilgili olabilecek bütün uyarıcılara yani tutum öğelerine ilişkin duygu ve heyecanlarından, pozitif ve negatif değerlendirmelerinden oluşur. Gerçek bilgiler, insanlara herhangi bir tutum nesnesinin olumsuz olduğunu ifade etse de birey bu nesneden haz almaya devam edebilir ve hoşlandığı için olumlu düşünceleri süreklilik gösterebilir (İnceoğlu, 2000; Taylor, Peplau ve Sears, 2007; Akgül, 2011).

Davranışsal tutum.

Bireylerin davranışı üzerinde birçok etken vardır. Bireylerin geleneksel özellikleri, alışkanlıkları vb. özellikleri davranışlar üzerinde etkilidir. Örneğin; spor yapmaya pozitif bakan (duyuşsal öğe) bir birey, spor salonuna kayıt yaptırarak, bu konuda olumlu bir davranış

sergilerken; hareketsiz hayatın olumsuzluklarını ve zararlarını bildiği (bilişsel öğe) halde bu halden rahatsız olmayan biri spor yapmayabilir. Bu durumdan çıkarılabilecek sonuç, bu üç öğe aralarında sürekli iletişim durumundadırlar. Bundan ötürü, kişinin belirli bir yönde davranma eğilimi, bir tutum nesnesine karşı olan olumlu-olumsuz tavrı değiştğinde farklılaşabilir (Cramer, Proudfoot ve Ollivett, 2019).

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Türk Spor Teşkilatı

Türk spor teşkilatı incelenirken spor alanında hizmet veren bütün kamu ve özel kurum ve kuruluşların ayrı ayrı ele alınması gerekir. Genelde bütün bu kuruluşların ortak hedefleri Türk sporunun milli ve uluslararası alanda üstün başarı elde etmesini sağlamaktır. Ancak, hizmet alanları ve faaliyetleri farklıdır. Her kuruluş kendi hizmet alanında en iyiyi yapabilmek çabası içinde olmak mecburiyetindedir. Aksi takdirde sonuçta hizmetin bütünlüğünde bir kopukluk meydana gelecek ve istenen sonuçlara her yönden ulaşmak mümkün olmayacaktır. Türk spor teşkilatında bu anlayış içinde değerlendirilmeli ve bu yönde düzenlemeler yapılmalıdır (Demirci, 1986: 41; Ekenci, ve Serarslan, 1997).

Tarihi Gelişimi

Türk Spor Teşkilatı tarihi gelişimi açısından incelendiğinde ülkemizde spora verilen önem ile bu öneme uygun bir teşkilatlanma sürecinin birlikte yürümediği ve bütünlük arz etmediği görülecektir. Yeni atılan köklü ve kalıcı adımlarla, önümüzdeki yıllarda Türk sporunun bütün kurum ve kuruluşları ile arzu edilen hedeflere ulaşmak için bütün engelleri tek tek aşacağı ve çözüm yollarını bulacağı düşünülmektedir (Demirci, 1986: 42).

Türk Spor Teşkilatı tarihi gelişimi iki safhada ele almak gerekir.

1. Cumhuriyet öncesi Türk spor teşkilatı
2. Cumhuriyet döneminden günümüze kadar Türk spor teşkilatı

Cumhuriyet Öncesi Türk Spor Teşkilatı

Cumhuriyetin ilanından önceki Türk spor tarihi incelendiğinde Selçuklu Devleti ile Osmanlı İmparatorluğu zamanında spor alanında hiçbir resmi kuruluşun bulunmadığını görmekteyiz. Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemlerine bakıldığında spor alanında bazı teşkilatlanma hareketlerinin başladığı görülmektedir. Bu dönemde Selim Sırrı Tarcan ve spora gönül vermiş arkadaşlarının kişisel girişimleri olmuştur. Fakat bu dönemde spor alanında ciddi bir teşkilatlanmaya gidilmemiştir (Demirci, 1986).

Cuma Liginin oluşmasıyla (1913) dışa kapalı İstanbul Futbol Birliği'nin eş düzey bir örgüt olarak 'Pazar Ligi' diye anıldığı 1912-1913 futbol mevsiminde Fenerbahçe'nin iki ayrı

takımla hem Pazar, hem Cuma Liglerinde oynadığı vb.1913-1920 dönemi, Türk spor yönetimi açısından tam bir 'fetret' dönemidir (Ekenci, ve Serarslan, 1997; Fişek, 1998).

Cumhuriyet Döneminden Günümüze Kadar Türk Spor Teşkilatı

Türk sporunun gerek yurtiçi gerekse yurtdışındaki hizmetleri ve faaliyetlerin iyi bir durumda idare edilmesi sporla ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının yanında özel spor kuruluşlarınızda aynı derecede katkıda buldukları yadsınamaz. Bu kuruluşların hizmetlerinde başarıya ulaşabilmeleri için spor teşkilatlarının hep birlikte koordineli ve işbirliği içinde çalışması gereklidir.

Spor Bölümleri (Demirci, 1986) deyip Türk sporunda Fetret Devrinden sonra Cumhuriyet döneminden günümüze kadar Türk spor teşkilatını, Türk Spor Kurumu (T.S.K.), Türkiye idman Cemiyeti ittifakı (T.İ.C.İ), Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü (G.S.G.M.) Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü (B.T.G.M.), ve son olarak da Gençlik ve Spor Bakanlığı adı altında 5' e ayırarak incelenecektir.

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı 1922- 1936 (T.İ.C.İ.)

1921-1922 mevsimi 'lig' maçlarının düzenli biçimde yürütmesine çabalayan İdman İttifakı Heyet-i Muvahhatesi, 22 Mayıs 1922 tarihinde yerini, Türkiye'nin ilk spor yönetimi olarak beliren 'federatif' nitelikteki Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'na bırakmıştır (Fişek, 1998: 349; Özmaden, 2010).

Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı önce İstanbul, ardından Anadolu kulüplerinin bir araya gelmesiyle oluşturulan merkezi bir teşkilattı. Kulüpler ise devlete ve hükümetlere karşı özerkliği bulunan derneklerdi. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı genel kongre, genel merkez ve federasyonlardan oluşan merkez; mıntıka kongresi, mıntıka merkez heyeti ve mıntıka idman heyetinden oluşan taşra teşkilatıyla, ülke düzeyinde ademi merkezîyetçi bir teşkilat örneğidir. Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı'nın ülke düzeyinde bir teşkilat olması, 1922 yılı öncesindeki tek sporlu teşkilatlarının aksine çok sporlu olması ve Türkiye'de ilk biçimsel spor yönetimi uygulaması sebebiyle modern anlamda spor teşkilatlanması olarak değerlendirilebilir. Ancak mali açıdan devlete bağılılığın ortaya çıkardığı problemlere, sporda gereken otoritenin sağlanamayışı da eklenince birliğin idari ve siyasi özerkliği çıkmaza girmiş ve böylece TİCİ'nin yerine Türk Spor Kurumu kurulmuştur (Serarslan, 2006: 19).

Türk Spor Kurumu: 1936-1938 (T.S.K.)

Türkiye'deki beden eğitimi ve spor çalışmalarını yönetip yönlendirmiş olan TİCİ sekizinci umumi kongresindeki kararlarla feshedilmiş, aynı içtima da Türk Spor Kurumu

kurularak ve alınan bir kararla TSK, yalnızca-parti olan CHP örgütüne bağlanmıştır. TSK'nin kuruluş amaçları: ahlakı yerinde, karakteri yüksek, bünyesi sağlam, daima şevkli ve canlı nefisine ve ülkesine inancı çok, Türk devrimini, Cumhuriyeti ve ergenlik şartlarının hepsini yurdunu korumaya ve çok üstün amaç bilen ve bu yolda tüm değerlerini sermeye hazır olan spor için gençlik yetiştirmektir; Türkiye'de milli sporun ve feni esas alarak bunların ulaşmasını ve artmasına çalışmak; Türk sporculuğunu yurt içinde ve yurt dışında temsil etmektir (Fişek, 1998: 535-536).

Kurumun örgüt yapısı Merkez ve Taşra örgütünden oluşur. Merkez örgütü: Genel Merkez Heyetince tespit edilen Türk Spor Kurumu Büyük Kongresi iki yılda bir Kasım ayında Ankara'da toplanılır ve Genel Merkez üyeleriyle başkanların doğal üye oldukları Kongre'ye bölge ve kulüpler birer, Kültür ve Sağlık Bakanlıkları ile Genel Kurmay Başkanlığı ve Cumhuriyet Halk Partisi birer delege gönderirler (Fişek, 1998: 536).

Taşra örgütü ise; spor çevreleri, spor bölge kongreleri, spor bölgeleri, bölge heyetleri, ajanlar, lig heyetleri, spor kulüpleri, ve spor yuvalarından oluşur. Bölge Kongreleri; Her bir vilayet spor bölgesidir. Bölgedeki spor işlerini Bölge Başkanı'nın başkanlığı altında bir Asbaşkan, spor dalı sayısı kadar ajan, bir Sekreter, bir Enspektör ve bir Sayışman üyeden meydana gelen bir Bölge Heyeti yürütür. Bölge Başkanı, Genel başkanın teklifiyle Genel Merkez Heyetince seçilir bölge içinde TSK'yi temsil eder. Bölge Heyetince hazırlanacak yıllık iş programlarını tatbik, spor kulüp ve yuvalarının kurulmasını Genel Merkeze teklif eder. Bölge spor organlarının tüm çalışma ve işlemlerini teftiş ederek bölgesinde sporun yayılıp yükselmesine uğraşır. Ajan ve lig Heyetleri: TSK'nin bölgesel düzeydeki spor örgütünün eylemci birimleridir. Bölgede her spor şubesi için bir Ajan, bir de onun başkanlığında çalışan bir Lig Heyeti vardır. Görevi ise Ajanlıkça hazırlanmış spor takvimine göre müsabaka tertip etmek, müsabakalarda saha komiserleri görevlendirmek, sporun yükselmesi ve propagandası için başka bölgeler ve yabancılarla müsabakalar tertip etmek, her sporun kendi mevsimi içinde yapılıp bitirilmesini sağlamaktır. Spor Kulüpleri: Kanunlara uygun olarak kurulan, hizmetlerini fahri ve parasız olarak gören, kumarı ve içkiyi özel bir maddeyle men eder. Spor yuvaları: Spor faaliyetleri inkişaf etmemiş bölgelerde, spor gençliğini toplu disiplinli bir spor faaliyetlerine sevk etmek için Genel Merkez kararı ile kurulur (Fişek, 1998: 539; Özmaden, 2010).

Özetle TSK kuruluş amacı ve görevi itibarıyla bölgeleri tek merkezi sistemden kanunlarla yürütmek, sporu yaymak ve bunun için her türlü faaliyeti meydana getirmek için çabalamıştır Kısacası 3530 sayılı kanunla BTGM'ye devredilmiştir (Fişek, 1998: 373; Devocioğlu, 2008),

Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü (B.T.G.M.)

1938 yılında, 3530 sayılı Beden Terbiyesi Kanunu ile ‘Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü’ kurulmuştur. 1942 yılında Milli Eğitim Bakanlığına, 1960 yılında ise tekrar Başbakanlığa bağlanmıştır. 1969 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı’nın kurulması üzerine, Şubat 1970’de Cumhurbaşkanlığı Tezkeresiyle adı geçen Bakanlığa bağlanarak, 28.05.1986 tarihinde yürürlüğe giren 3289 sayılı ‘Beden Terbiyesi ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri’ hakkındaki kanuna göre adı “Beden Terbiyesi ve Spor Genel Müdürlüğü” olmuştur (URL, 2).

BTGM’nin merkez örgütlenmesine baktığımızda; üç ana organ olan “Genel Müdürlük Makamı “(yürütme), “Merkez Danışma Kurulu” (yasama) ve “Merkez Ceza Kurulu”(yargı) ilişkilerinde “kuvvetler ayrılığı” ilkesini çok anımsatan bir yönetsel düzenlemeye gidildiğini görüyoruz (Fişek, 1985: 127). 3530 Sayılı BTGM Kanunu, spor kulüplerini, üst yönetimden ayrı tutarak, spor hiyerarşisinin en alt basamağına yerleştirmesi ile değişik bir açı getirmiştir (Bilir, 2005).

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü (G.S.G.M)

3289 sayılı Kanunla kurulan Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü (GSGM) Başbakanlığa bağlı tüzel kişiliğe sahip, merkez teşkilatı katma bütçeli, taşra teşkilatı özel bütçeli bir kamu kuruluşudur. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün dayanağı olan 3289 sayılı yasada teşkilatın amacının ‘Bedenen ve Ruhun sağlıklı’ bir nesil yetiştirilmesinin ana unsuru olan spor’un geniş kitlelerce yapılmasının teşvik edilmesi, Olimpik spor branşlarının yönetimi sağlanırken gerekli olan finans kaynakları ile Devlet ağırlığının azaltılıp, denetleyici ve yönlendirici işlevi ile öne çıkartılmasıdır. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü merkez ve taşra olmak üzere 2 teşkilattan oluşmaktadır (Cankalp, 2005).

Genel müdürlük merkez teşkilatı.

Ana hizmet birimleri, danışma, denetim birimleri ve yardımcı birimlerden meydana gelir: Spor teşkilatı, Genel Müdür ve dört Genel Müdür yardımcılarının kendi aralarında yaptıkları görev dağılımına göre hizmetlerini yürütürler.

Ana Hizmet Birimleri:

1. Spor Faaliyetleri D. Baş.
2. Spor Kuruluşları D. Baş.
3. Spor Federasyonları D. Baş.
4. Spor Eğitim D. Baş.

5. Sağlık İşleri D. Baş.
6. Tesisler D. Baş.

Danışma ve Denetim Birimleri:

1. Teftiş Kurulu Baş.
2. Spor Kontrolörleri Kurul Baş.
3. Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Daire Baş.
4. Hukuk Müşv.

Yardımcı Birimler:

1. Personel ve Eğitim D. Baş.
2. Savunma Uzmanlığı
3. Dış İlişkiler Daire Baş.
4. İdari ve Mali İşler D. Baş.

Bağlı Birimler:

Spor Toto-Loto Teşkilat Müdürlüğü (Bilir, 2005; Devocioğlu, 2005).

Genel müdürlük taşra teşkilatı.

Her il ve ilçe de Gençlik ve Spor İl ve İlçe Müdürlükleri, merkez ilçe hariç bulunmaktadır. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü aynı zamanda Merkez İlçe Müdürlüğünün görevlerini de yürütmektedir. Gençlik ve Spor İl ve İlçe Müdürlükleri hizmetlerin yetkilerine göre şubeler ve bu şubelere bağlı bürolardan ve mevzuata göre kurulmaları ön görülen birimlerden oluşmaktadır. İllerde Vali, ilçelerde Kaymakam Gençlik ve Spor başkanıdır. Bu teşkilat hizmeti ilde il müdürü, ilçe de ilçe müdürü tarafından yürütülmektedir. Hizmetim gerçekleşmesinden dolayı il müdürü valiye, ilçe müdürü kaymakama karşı doğrudan sorumludur (Donuk, 2005: 35).

İl teşkilatlarının bütçeleri özeldir. İl bütçesinden ilçelere, il müdürünün teklifi valinin onayı ile ödenek verilir. Gençlik ve Spor İl Müdürlükleri, Genel Müdürlüğün amaçları doğrultusunda illerdeki spor hizmet ve faaliyetlerini sevk ve idare eder.

İl Teşkilat Hizmetleri; Gençlik ve Spor İl Müdürlüklerinde; Müdür, Spor Hizmetleri Şube Md., İdari İşler Şube Md., Tesisler ve İşletmeler Şube Md., Muhasebe ve Bütçe Şube Md., Gençlik Merkezi Müdürlüğü'nden oluşan hizmet birimleri görev yapar. Bu hizmet birimlerine ait görevler ayrı veya gerektiğinde Makam onayı ile ayrı yürütülür. Her şube müdürlüğü bünyesinde Şef kadrosundaki elemanın sorumluluğunda bağlı bürolar ve görevli personel ile hizmetler yerine getirilmektedir. Ayrıca Spor Federasyonlarının faaliyetlerini illerde yürütmek

için ilgili yönetmelik esaslarına göre her spor branşı için il temsilcileri, seçim yöntemi ile atanır. Genel Müdür, kuruluşun en üst amiridir, merkez ve taşra teşkilatı faaliyetlerini, işlemleri ve hesaplarını denetlemekle görevli ve yetkilidir. Ayrıca bu kanuna göre tescili yapılmış spor kulüpleri ve kuruluşları ile spor amacı güden kuruluşları da denetler. Genel Müdüre karşı sorumlu olmak üzere 4 genel müdür yardımcısı görevlendirilir. Genel müdür yardımcıları, Genel Müdür tarafından kendilerine verilecek iş ve hizmetleri, mevzuat hükümlerine göre Genel Müdür adına düzenlemek ve yürütmekle görev yapmaktadır. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nde sürekli kurullar bunlardır: Gençlik ve Spor Şuraları, Merkez Danışma Kurulu, Merkez Ceza Kurulu, Genel Müdürlük Ceza Kurulu, İl Ceza Kurulu (Cankalp, 2005; Devocioğlu, 2005). Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün 1938'den bu güne kadar üç defa Başbakanlığa iki defa Milli Eğitim Bakanlığı'na bir defa da Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlanması, teşkilatlanma konusunda arayışların hala devam ettiğini gösterir. Geçmiş dönemlerin ortak sayılabilecek bir özelliği sporun genel siyasal, toplumsal, ekonomik ve kültürel değerler karşısında bir türlü özerkliği kazanamamıştır. Ayrıca bu durum, spor teşkilatlanmasında en iyiyi bulmanın yolu olarak deneme-yanılma yönteminin seçildiğini göstermektedir. Hâlbuki deneme-yanılma yöntemi, teşkilatlanmanın iyileştirilmesinde en pahalı yöntemlerden birisidir. Teşkilatlanmada köklü değişime gitmeden önce hangi uygulamanın daha etkin ve verimli olacağını araştırılması gerekir. Bu da olmadığı takdirde bir takım pilot uygulamalar yapılmak suretiyle yeni teşkilat şeklinin başarı durumu test edilebilir. Daha sonra yapılacak olan köklü değişiklikler, bu araştırma ve pilot uygulamaların sonuçlarına göre yapılmalıdır. Böylece hem kaynak israfı önlenmiş hem de etkin ve verimli bir teşkilat uygulaması gerçekleştirilmiş olacaktır (Donuk, 2005; Devocioğlu, 2005).

Gençlik ve Spor Bakanlığı

Gençlik ve Spor Bakanlığının kurulması; 6/4/2011 tarihli ve 6223 sayılı Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak, Bakanlar Kurulması 3/6/2011 tarihinde kararlaştırıldı. Kanun Hükmünde Kararname ile teşkilat yapısında değişikliğe gidilen Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün 3289 sayılı kanunda yer alan "Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü" ibaresi "Spor Genel Müdürlüğü" olarak değiştirildi. Bakanlığın görev alanıyla ilgili olarak il ve ilçe düzeyinde yapılması gereken iş ve işlemler Spor Genel Müdürlüğü'nün, Gençlik ve Spor İl ve İlçe Müdürlükleri aracılığıyla yürütülür (URL, 3).

BEŞİNCİ BÖLÜM

Materyal Metot ve Bulgular

Materyal ve Yöntem

Çalışma Evreni

Gençlik Spor İl Müdürlüğünde görev yapan çalışanların görev yaptıkları kurumlardaki boş zaman tutum algılarının farklı değişkenler açısından ele alan bu araştırmanın evrenini; Erzurum ilinde çalışan Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü personelleri oluştururken; örneklem grubu ise rast gele seçilen 68'i kadın ve 122'si erkek olmak üzere toplam 180 kişiden oluşmaktadır.

Veri toplama aracı

Çalışmada veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmış olup söz konusu form iki bölümden oluşmaktadır. Bu bölümlerden ilki araştırmacı tarafından geliştirilen, katılımcıların sosyo-demografik ve görev yaptıkları kurumdaki durumları ile ilgili 10 madde içeren kişisel bilgiler bölümüdür. İkinci bölüm ise katılımcıların görev yaptıkları kurumla ilgili algıladıkları boş zaman tutum boyutunu ele alan 36 maddelik 5'li likert tip anketten ibarettir. Bu bölüm gerekli literatür taraması yapılarak daha önceki çalışmalarda güvenilirliği ve geçerliliği kanıtlanmış ölçeklerden biri olan ve 1982 yılında Ragheb ve Beard tarafından geliştirilmiş olan "Boş Zaman Tutum Ölçeği" 2010 yılında Akgül ve Gürbüz tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılmıştır. 5'li Likert tipinden oluşan ölçeğin bilişsel, duyuşsal ve davranışsal olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin güvenilirlik analizi Cronbach's Alpha yoluyla sağlanmıştır. Geçerlik analizi olarak Açıklayıcı Faktör Analizi uygulanmıştır. Ölçeğin alt boyutlarının Cronbach Alpha değerleri; Bilişsel .81, Duyuşsal .92 ve Davranışsal .91'dir. Ölçeğin toplam iç tutarlılık kat sayısı ise .91'dir. Araştırmacının elde ettiği alt boyut Cronbach Alpha değerleri ise; Bilişsel .90, Duyuşsal .89 ve Davranışsal .87'dir. Araştırmacının elde ettiği Boş Zaman Tutum Ölçeği toplam iç tutarlılık kat sayısı ise .94'dür.

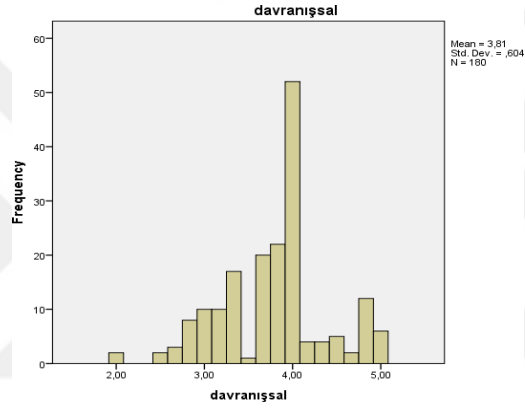
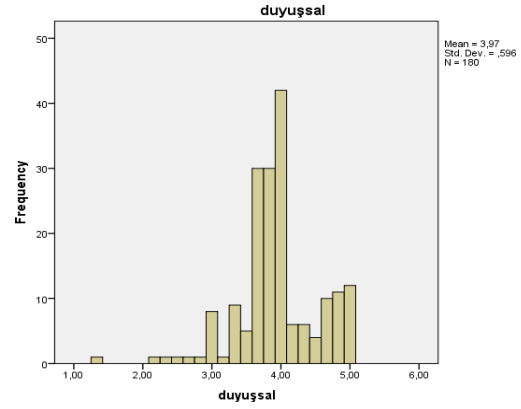
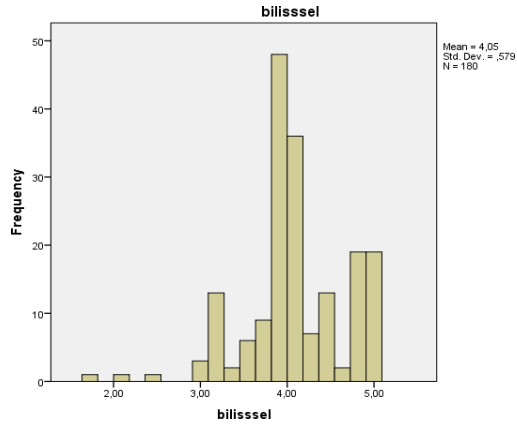
İstatistik Analizi

Elde edilen veriler elektronik ortama aktarılarak lisansı Atatürk Üniversitesi tarafından alınan Microsoft Windows için SPSS 22.0 istatistik yazılımını kullanarak uygun istatistik analizlerine tabi tutulmuştur. Bu analizler; Boş Zaman Tutum ölçeğinin her bir alt boyutunun mod, medyan ve aritmetik ortalamaları birbirine yakın olduğu, çarpıklık ve basıklık değerleri incelendiğinde, Büyüköztürk (2012), Tabachnik ve Fidell (2015) ile George ve Mallery (2010)'nin belirttiği sınırlar içerisinde (-1 ile +1; -1.5 ile +1.5; -2.0 ile +2.0) yer alan veri setinin normal bir dağılıma sahip olduğu görülmüştür (Büyüköztürk, 2012, Tabachnick and Fidell,2015, George and Mallery,2010). Katılımcıların demografik özelliklerinin belirlenmesi için Frekans Analizi, algılanan boş zaman tutum düzeylerinin belirlenmesinde betimleyici istatistik, cinsiyet, medeni durum, sportif aktivite yapıyor musunuz, kurumdaki pozisyonunuza göre boş zaman tutum algısının karşılaştırılmasında t-testi; yaş, ikamet, eğitim durumu, ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz, haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz ve kurumda çalışma sürenize göre boş zaman tutum algısının karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi (Anova) parametrik testler yapılmıştır. Çalışmada anlamlılık düzeyi ($p < 0.05$) olarak alınmıştır.

Bulgular

Tablo 1. *Normallik Dağılım Tablosu*

Normallik Dağılımı	Bilissel	Duyuşsal	Davranışsal
N	180	180	180
Mean	4,0530	3,9736	3,8120
Median	4,0000	4,0000	3,9167
Std. Deviation	,57855	,59596	,60435
Skewness	-,508	-,511	-,156
Std. Error of Skewness	,181	,181	,181
Kurtosis	1,196	1,955	,153
Std. Error of Kurtosis	,360	,360	,360
Minimum	1,73	1,33	2,00
Maximum	5,00	5,00	5,00

Verilerin analizinde kategorik değişkenler için frekans dağılımları verilmiştir. Ayrıca verilerin normal dağılıma sahip olması şartına bakmak için mod, medyan ve aritmetik ortalama değerleri ile çarpıklık ve basıklık katsayıları dikkate alınmıştır. Tablo 1’de görüldüğü gibi Boş Zaman Tutum ölçeğinin her bir alt boyutunun mod, medyan ve aritmetik ortalamaları birbirine yakın olduğu, çarpıklık ve basıklık değerleri incelendiğinde, Büyüköztürk (2012), Tabachnik ve Fidell (2015) ile George ve Mallery (2010)’nin belirttiği sınırlar içerisinde (-1 ile +1; -1.5 ile +1.5; -2.0 ile +2.0) yer alan veri setinin normal bir dağılıma sahip olduğu görülmüştür (Büyüköztürk, 2012, Tabachnick and Fidell,2015, George and Mallery,2010). Bu yüzden araştırma kapsamında parametrik testler kullanılmıştır.

Tablo 2. Katılımcıların Demografik Özelliklerine İlişkin Bilgiler

Cinsiyet	n	%
Erkek	112	62,2
Kadın	68	37,8
Toplam	180	100
Yaş	n	%
24-29 yaş	70	38,9
30-35 yaş	48	26,7
36 – 41 yaş	48	26,7
42 yaş ve üzeri	14	7,8
Medeni Durum	n	%
Evli	79	43,9
Bekar	101	56,1
İkamet	N	%
Köy	19	10,6
İlçe	12	6,7
Şehir	29	16,1
Büyükşehir	120	66,7
Öğrenim Durumu	n	%
Ortaöğretim	46	25,6
Lisans	124	68,9
Lisans Üstü	10	5,6
Sportif aktivite yapıyor musunuz?	n	%
Evet	137	76,1
Hayır	43	23,9
Ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz?	n	%
Bireysel	55	30,6
Takım	34	18,9
Her İkisi	49	27,2
Yapmıyorum	42	23,3
Haftada kaç saat spor yapıyorsunuz?	n	%
2 saat ve altı	46	25,6
3-5 saat	37	20,6
6 saat ve üzeri	58	32,2
Yapmıyorum	39	21,7
Kurumdaki Pozisyon	n	%
Personel	162	90,0
Yönetici	18	10,0
Haftalık Çalışma Süreniz	n	%
20-30 Saat	60	33,3
31-41 Saat	75	41,7
42 Saat ve üzeri	45	25,0

Tablo incelendiğinde; araştırmada yer alan Katılımcıların cinsiyetlerine ilişkin dağılımlarına bakıldığında araştırmaya dâhil olan grubun 112 kişi ile % 62,2sini **erkekler**, 68 kişi ile %37,8'ini **kadınlar** oluştururken, katılımcıların yaş aralıklarına bakıldığında en yüksek katılım 70 kişi ile %38,4 **24-29**, en düşük katılım ise 14 kişi ile %7,8 **42 yaş ve üzeri** şeklinde gerçekleşmiştir. Medeni durumlarına ilişkin dağılımlarına bakıldığında katılımcıların 79 kişi ile %43,9 **evli**, 101kişi ile % 56,1'i **bekar** olduğu, katılımcıların ikamet ettiği yerleşke değişkenine bakıldığında en yüksek katılım 120 kişi ile %66,7 **büyükşehir** olurken en düşük katılım ise 12 kişi ile %6,7 **ilçe** olduğu, katılımcıların öğrenim durumu değişkenine bakıldığında en yüksek katılım 124 kişi ile % 68,9 **Lisans** olup en düşük katılım ise 10 kişi ile %5,6 **Lisans Üstü** olduğu görülmüştür. Katılımcıların sportif aktivite yapıyor musunuz sorusuna verdikleri cevaplara bakıldığında **evet** diyen 137 kişi %76,1 olmuşken **hayır** diyen ise kişi 43 %23,9 olmuştur. Katılımcıların ne tür aktivite yapıyorsunuz sorusuna verdikleri cevaplara bakıldığında en yüksek katılım 55 kişi ile %30,6 **bireysel** olmuşken, en düşük katılım ise 34 kişi ile % 18,9 **takım** olduğu görülmüştür. Katılımcıların haftada kaç saat spor yapıyorsunuz sorusuna verdikleri cevaplara bakıldığı zaman en yüksek katılım 58 kişi ile % 32,2 **6 saat ve üzeri** olurken, en düşük katılım 37 kişi ile % 20,6 **3-5 saat** olduğu görülmüştür. Katılımcıların kurumdaki pozisyon sorusuna verdikleri cevaplara bakıldığında 162 kişi %90,0 **personel** oluştururken, 18 kişi ile 10,0 **yönetici** oluşturur. Katılımcıların haftalık çalışma süresine verdikleri cevaplara bakıldığı zaman en yüksek katılım 75 kişi ile % 41,7 **31-41 saat** olurken, en düşük katılım ise 45 kişi ile %25,0 **42 saat ve üzeri** olduğu görülmüştür.

Tablo 3. *Katılımcıların Boş Zaman Tutum ve Alt Boyutları*

Alt Boyut	N	Minimum	Maksimum	X	Standart Ss
Duyuşsal	180	1,00	5,00	3,97	,595
Bilişsel	180	1,00	5,00	4,05	,578
Davranışsal	180	1,00	5,00	3,81	,604

Katılımcıların boş zaman tutum ve alt boyutlarının genel ortalamaları incelendiğinde, duyuşsal alt boyutu 3,97 değeriyle yüksek, bilişsel alt boyutu 4,05 değeriyle yüksek, davranışsal alt boyutu 3,81 yüksek olduğu saptanmıştır.

Tablo 4. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Cinsiyetlerine Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)

Alt boyut	Cinsiyet	n	x	Ss	t	p
Duyuşsal	Erkek	112	3,98	,646	,332	,725
	Kadın	68	3,95	,504		
Bilişsel	Erkek	112	4,07	,619	,571	,550
	Kadın	68	4,02	,505		
Davranışsal	Erkek	112	3,86	,594	1,45	,150
	Kadın	68	3,72	,615		

Araştırmaya katılan bireylerin cinsiyetleri ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen tüm alt boyutlarda erkek bireylerin kadın bireylerden puanlarının yüksek olduğu da çıkan sonuç olarak gözlenmektedir.

Tablo 5. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Medeni Durumlarına Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)

Alt boyut	Medeni Durum	n	x	Ss	t	p
Duyuşsal	Evli	79	4,04	,543	1,43	,146
	Bekâr	101	3,91	,600		
Bilişsel	Evli	79	4,16	,532	2,29	,021*
	Bekâr	101	3,91	,631		
Davranışsal	Evli	79	3,83	,591	,479	,631
	Bekâr	101	3,79	,616		

Araştırmaya katılan bireylerin medeni durumları ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde bilişsel alt boyutta anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bilişsel alt boyutta evli olan katılımcıları puan ortalamalarının bekar olan katılımcılardan yüksek olduğu gözlenmektedir. Duyuşsal ve Davranışsal alt boyutlarda ise anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir

Tablo 6. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Kurumdaki Pozisyonlarına Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)

Alt boyut	Kurumda ki Pozisyon	n	x	Ss	t	p
Duyuşsal	Personel	162	3,99	,618	1,29	,196
	Yönetici	18	3,80	,291		
Bilişsel	Personel	162	4,07	,602	1,66	,097
	Yönetici	18	3,83	,166		
Davranışsal	Personel	162	3,81	,628	,287	,774
	Yönetici	18	3,77	,311		

Araştırmaya katılan bireylerin kurumdaki pozisyonları ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen tüm alt boyutlarda personel olarak katılımcıların yönetici olarak katılımcılardan puanlarının yüksek olduğu da çıkan sonuç olarak gözlenmektedir.

Tablo 7. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Yaş Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)

Alt Boyut	Yaş	n	x	X ²	p
Duyuşsal	24-29 yaş	70	3,92	,316	,814
	30-35 yaş	48	3,97		
	36-41 yaş	48	4,01		
	42 ve üzeri	14	4,07		
	Toplam	180	3,97		
Bilişsel	24-29 yaş	70	3,98	,980	,404
	30-35 yaş	48	4,14		
	36-41 yaş	48	4,02		
	42 ve üzeri	14	4,17		
	Toplam	180	4,05		
Davranışsal	24-29 yaş	70	3,72	1,009	,390
	30-35 yaş	48	3,92		
	36-41 yaş	48	3,83		
	42 ve üzeri	14	3,76		
	Toplam	180	3,81		

Araştırmaya katılan bireylerin yaşları ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Fakat anlamlı farklılık olmamasına rağmen duyuşsal alt boyutta yaş düzeyi arttıkça puan ortalamalarının da paralel olarak arttığı dikkat çeken sonuç olarak gözlenmektedir.

Tablo 8. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının İkamet Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)

Alt Boyut	İkamet	n	x	St.Sap.	f	p
Duyuşsal	Köy (Mahalle)	19	4,08	,671	,861	,431
	İlçe	12	3,85	,452		
	Şehir	29	4,35	,656		
	Büyükşehir	120	3,94	,581		
	Toplam	180	3,97	,595		
Bilişsel	Köy (Mahalle)	19	4,16	,603	,924	,431
	İlçe	12	3,94	,746		
	Şehir	29	4,17	,563		
	Büyükşehir	120	4,01	,560		
	Toplam	180	4,05	,578		
Davranışsal	Köy(Mahalle)	19	3,92	,812	,635	,594
	İlçe	12	3,63	,716		
	Şehir	29	3,93	,636		
	Büyükşehir	120	3,82	,548		
	Toplam	180	3,81	,604		

Araştırmaya katılan bireylerin ikamet yerleri ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık olmamasına rağmen tüm alt boyutlarda en yüksek puan ortalaması şehirde ikamet eden katılımcılara ait olduğu gözlenmektedir.

Tablo 9. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Eğitim Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)

Alt Boyut	Eğitim Durumu	n	x	St. Sap.	f	p
Duyuşsal	Ortaöğretim	46	3,08	,886	1,434	,241
	Lisans	124	3,17	,800		
	Lisans Üstü	10	3,35	,652		
	Toplam	180	3,15	,819		
Bilişsel	Ortaöğretim	46	4,23	,893	2,434	,091
	Lisans	124	4,15	1,041		
	Lisans Üstü	10	4,52	1,007		
	Toplam	180	4,22	,978		
Davranışsal	Ortaöğretim	46	3,56	1,035	2,970	,054
	Lisans	124	3,36	1,095		
	Lisans Üstü	10	3,93	1,250		
	Toplam	180	3,51	1,096		

Araştırmaya katılan bireylerin eğitim durumu ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık

olmamasına rağmen tüm alt boyutlarda en yüksek puan ortalaması Lisansüstü katılımcılara ait olduğu gözlenmektedir.

Tablo 10. *Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Sportif Aktivite Yapıyor musunuz Değişkenine Göre İncelenmesi (Independent – Sample T testi)*

Alt boyut	Sportif Aktivite		n	x	Std. Ss	t	p
	Yapıyor musunuz?						
Duyuşsal	Evet		137	4,00	,595	1,456	,147
	Hayır		43	3,85	,589		
Bilişsel	Evet		137	4,07	,585	,936	,351
	Hayır		43	3,98	,556		
Davranışsal	Evet		137	3,88	,603	3,006	,003*
	Hayır		43	3,57	,550		

Araştırmaya katılan bireylerin sportif aktivite yapma durumları ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde, davranışsal alt boyutta anlamlı farklılığa rastlanmışken diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Davranışsal alt boyutunda sportif aktivite yapan katılımcıların puan ortalamalarının sportif aktivite yapmayan katılımcılardan yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Tablo 11. *Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Ne Tür Sportif Aktivite Yapıyorsunuz? Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)*

Alt Boyut	Ne Tür Sportif Aktivite		n	x	Ss	f	p	Fark
	Yapıyorsunuz							
Duyuşsal	(a) Bireysel		55	4,01	,599	1,854	,139	-
	(b) Takım		34	4,14	,558			
	(c) Her İkisi		49	3,89	,601			
	(d) Yapmıyorum		42	3,86	,595			
	(e) Toplam		180	3,97	,595			
Bilişsel	(a) Bireysel		55	4,09	,590	1,994	,124	-
	(b) Takım		34	4,23	,562			
	(c) Her İkisi		49	3,95	,574			
	(d) Yapmıyorum		42	3,97	,560			
	(e) Toplam		180	4,05	,578			
Davranışsal	(a) Bireysel		55	3,91	,619	4,330	,002*	a>d - 0,39 b>c - 0,30 b>d - 0,02
	(b) Takım		34	4,07	,574			
	(c) Her İkisi		49	3,71	,576			
	(d) Yapmıyorum		42	3,58	,549			
	(e) Toplam		180	3,81	,604			

Araştırmaya katılan bireylerin yapmakta oldukları sportif aktivite türü ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde davranışsal alt boyutta anlamlı farklılığa rastlanmışken diğer alt boyutlarda anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Davranışsal alt boyutta bireysel sportif aktivite yapan katılımcıların puan ortalamalarının sportif aktivite yapmayan katılımcılardan yüksek ve sportif aktivite yapma türü takım sporu olan katılımcıların puan ortalamalarının her iki sportif aktiviteyi yapan ve sportif aktivite yapmayan katılımcılardan yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Tablo 12. *Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Haftada Kaç Saat Sportif Aktivite Yapıyorsunuz? Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)*

Alt Boyut	Haftada Kaç Saat Sportif Aktivite Yapıyorsunuz	n	x	ss	f	p	Anlamlı Fark
Duyuşsal	(a) 2 Saat ve altı	46	3,96	,562	3,799	,011*	b>d – 0,08
	(b) 3-5 Saat	37	4,15	,807			
	(c) 6 Saat ve üzeri	58	4,03	,503			
	(d) Yapmıyorum	39	3,72	,444			
	(e) Toplam	180	3,97	,595			
Bilişsel	(a) 2 Saat ve altı	46	4,01	,569	1,802	,149	-
	(b) 3-5 Saat	37	4,14	,730			
	(c) 6 Saat ve üzeri	58	4,13	,511			
	(d) Yapmıyorum	39	3,88	,496			
	(e) Toplam	180	4,05	,578			
Davranışsal	(a) 2 Saat ve altı	46	3,90	,712	4,917	,002*	a>d – 0,10 b>d – 0,04 c>d – 0,23
	(b) 3-5 Saat	37	3,96	,540			
	(c) 6 Saat ve üzeri	58	3,85	,530			
	(d) Yapmıyorum	39	3,50	,535			
	(e) Toplam	180	3,81	,604			

Araştırmaya katılan bireylerin haftalık sportif aktivite süresi ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p<,05$ anlamlılık düzeyinde duyuşsal ve davranışsal alt boyutlarda anlamlı farklılığa rastlanmışken bilişsel alt boyutta anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Duyuşsal alt boyutta haftalık sportif aktivite yapma süresi 3-5 saat arası olan katılımcıların puan ortalamalarının sportif aktivite yapmayan katılımcılardan yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Davranışsal alt boyutta sportif aktivite yapmayan katılımcıların puan ortalamalarının farklı sürelerde sportif aktivite yapan katılımcılardan düşük olduğu sonucu bulunmuştur.

Tablo 13. Katılımcıların Boş Zaman Tutum Davranışları ve Alt Boyutlarının Haftalık Çalışma Süreniz Değişkenine Göre İncelenmesi (One- Way Anova)

Alt Boyut	Haftalık Çalışma Süresi	n	x	ss	f	p	Anlamlı Fark
Duyuşsal	(a) 20-30 saat	60	4,12	,546	3,662	,028*	a>b - 0,20
	(b) 31-41 saat	75	3,85	,586			
	(c) 42 saat ve üzeri	45	3,97	,524			
	(e) Toplam	180	3,97	,578			
Bilişsel	(a) 20-30 saat	60	4,26	,546	5,523	,001*	a>b - 0,01
	(b) 31-41 saat	75	3,88	,586			
	(c) 42 saat ve üzeri	45	4,04	,524			
	(e) Toplam	180	4,05	,578			
Davranışsal	(a) 20-30 saat	60	3,81	,855	,287	,751	-
	(b) 31-41 saat	75	3,78	,438			
	(c) 42 saat ve üzeri	45	3,86	,421			
	(e) Toplam	180	3,81	,604			

Araştırmaya katılan bireylerin haftalık çalışma süreleri ile boş zaman tutum ölçeği alt boyutları arasında $p < ,05$ anlamlılık düzeyinde duyuşsal ve bilişsel alt boyutlarda anlamlı farklılığa rastlanırken davranışsal alt boyutta anlamlı farklılık olmadığı tespit edilmiştir.

Duyuşsal alt boyutta haftalık çalışma süresi 20-30 saat arası olan katılımcıların puan ortalamalarının haftalık çalışma süresi 31-41 saat arası olan katılımcılardan yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

Bilişsel alt boyutta haftalık çalışma süresi 20-30 saat arası olan katılımcıların puan ortalamalarının haftalık çalışma süresi 31-41 saat arası olan katılımcılardan yüksek olduğu sonucu bulunmuştur.

ALTINCI BÖLÜM

Tartışma ve Sonuç

Bu bölümde araştırmaya katılan gençlik ve spor il müdürlüğü çalışanlarının boş zaman tutum algılarının yaş, cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, idari pozisyon, sportif aktivite yapıyor musunuz gibi çeşitli demografik değişkenlere göre incelenmiş ve bulgular literatür ışığında tartışılmıştır.

Gençlik Spor İl Müdürlüğü çalışanlarının boş zaman tutum algılarının ele alındığı bu çalışmada çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşan sonuçlar elde edilmiştir. Buna göre çalışmada yer alan katılımcıların cinsiyetlerine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arası anlamlı farka rastlanmamakla birlikte alt boyutlar arasında her iki cinsiyette de en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda görülmüştür. Yıldız 2018 yılında Düzce emniyet müdürlüğü personellerinin boş zaman tutum ve umutsuzluk düzeylerini incelenmesine dair çalışmasında cinsiyet değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle çalışanların cinsiyetlerine göre alt boyutlarında erkeklerin kadınlara göre kendilerine daha fazla boş zamanlarını değerlendirdikleri sonucu ortaya çıkmaktadır, bunun nedeni olarak kadınların iş dışında çocukları ile ilgili ve ev işleriyle ilgili sorumlulukları olduğundan bahsedilebilir. Tuna ve Binbaşıoğlu 2014 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarına Yönelik Tutumları: Doğu Anadolu Bölgesindeki MYO Öğrencilerine yönelik araştırmasında cinsiyetler arasında boş zaman tutum ve alt boyutları arasında kadınlar açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Türker 2015 yılında Turizm Çalışanlarının Boş Zaman Tutumlarının Ölçülmesine yönelik araştırmasında cinsiyetler arasında boş zaman tutum ve alt boyutları arasında kadınlar açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Akyüz 2015 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesine yönelik araştırmasında cinsiyetler arasında boş zaman tutum ve alt boyutları arasında kadınlar açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Söz konusu çalışmalara ait bulgular incelendiğinde zaman yapılan bu çalışmanın sonuçları ile farklılık göstermektedir.

Katılımcıların medeni durumlarına göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında yalnızca Bilişsel alt boyutunda anlamlı farka

rastlanmakla birlikte alt boyutlar arasında en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda , en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda görülmüştür. Katılımcıların Bilişsel alt boyutunda evli katılımcıların bekâr katılımcılara oranla daha anlamlı çıkmasının nedeni evli bireylerin bekâr bireylere göre sorumluluklarının daha fazla olduğundan söz edilebilir.

Katılımcıların kurumdaki pozisyonlarına göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka rastlanmamakla birlikte alt boyutlar arasında kurumdaki pozisyonlara göre en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda ,en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda görülmüştür. İlgili literatür incelendiğinde kurumdaki pozisyonlarına göre boş zaman tutum algıları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle boş zaman tutum algılarının personeller tarafında tüm alt boyutlarda daha yüksek ortalamaya sahip olmasının sebebi personel olarak görev yapan çalışanların hem yöneticilere göre yaş itibari ile boş zamanlarını değerlendirmede daha etkili olduğunu hem de yöneticilerin sorumluluk gereği daha yoğun olduklarında söz edilebilir.

Katılımcıların yaş gruplarına göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka rastlanmamakla birlikte alt boyutlar arasında en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda 42 yaş ve üzeri, en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda olduğu görülmektedir. Yıldız 2018 yılında Düzce emniyet müdürlüğü personellerinin boş zaman tutum ve umutsuzluk düzeylerini incelenmesine dair çalışmasında yaş değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Akyüz 2015 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesine yönelik araştırmasında yaş değişkenleri arasında boş zaman tutum ve alt boyutları açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Söz konusu çalışmalara ait bulgular bu yönüyle bu çalışmanın sonuçları ile değişkenlik göstermektedir. Bu durumda yaş değişkenine göre katılımcıların boş zaman tutumları anlamlı olarak farklılaşmamaktadır. Alandaki bazı araştırmalarda katılımcıların yaşının boş zaman aktivitelerine katılma bakımından anlamlı bir yor dayıcı olmadığı saptanmıştır.

Katılımcıların ikamet durumlarına göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka rastlanmamakla birlikte alt boyutlar arasında en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda Şehirlerde ikamet eden katılımcıları olarak görülürken, en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda ilçelerde ikamet eden katılımcıları olarak görülmüştür. Yıldız 2018 yılında Düzce emniyet müdürlüğü personellerinin boş zaman tutum ve umutsuzluk düzeylerini incelenmesine dair çalışmasında ikamet durum değişkenine

göre boş zaman tutum ve alt boyutları ları incelendiğinde istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlanmamıştır. Akyüz 2015 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesine yönelik araştırmasında ikamet değişkenleri arasında boş zaman tutum ve alt boyutları açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Bu durumda hem il merkezinde hem de ilçe merkezinde ikamet eden gençlik spor personelleri boş zamanlarını değerlendirme bakımından benzer algılara sahip oldukları görülmektedir.

Katılımcıların eğitim durumuna göre boş zaman tutum ve alt boyut ları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka rastlanmamakla birlikte alt boyutlar arasında katılımcıların kurumlarındaki eğitimlerine göre en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda lisansüstü olurken, en düşük ortalama ise Duyuşsal alt boyutunda Lisans olarak görülmüştür. Akyüz 2015 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesine dair araştırmasında eğitim durumu değişkenleri arasında boş zaman tutum ve alt boyutları açısından herhangi bir anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Yıldız 2018 yılında Düzce emniyet müdürlüğü personellerinin boş zaman tutum ve umutsuzluk düzeylerini incelenmesine dair çalışmasında eğitim durumu değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde, istatistiksel olarak bilişsel ve duyuşsal boyutlarda anlamlı fark saptanmıştır. Yine Akyüz 2015 yılında Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faaliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesine yönelik araştırmasında eğitim değişkeni açısından boş zaman tutum ve alt boyutları arasında lisans mezunu olan katılımcılar açısından anlamlı bir farklılık görülmektedir. Bu durumda öğrenim durumu değişkenine göre katılımcıların boş zaman tutumları anlamlı olarak farklılaşmamaktadır.

Katılımcıların sportif aktivite yapıyor musunuz değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka sadece Davranışsal alt boyunda anlamlılığa rastlanmakla birlikte diğer alt boyutlar arasında herhangi bir anlamlılığa rastlanmamıştır, katılımcıların sportif aktivite yapıyor musunuz değişkenine göre en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda Evet diyen katılımcılar oluştururken, en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda hayır diyen katılımcılardan oluştuğu görülmüştür. İlgili literatür incelendiğinde sportif aktivite yapıyor musunuz değişkenine göre boş zaman tutum algıları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle boş zaman tutum algılarının evet diyen katılımcıların tüm alt boyutlarda daha yüksek ortalama sahip olmasının sebebi olarak kurumun spor yaptıran bir misyona sahip olması ve sportif açıdan yeteri kadar tesise sahip olmasından söz edilebilir.

Katılımcıların ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka sadece

davranışsal alt boyutunda rastlanmakla birlikte diğer alt boyutlar arasında ise istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanmamaktadır. Katılımcıların ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre en yüksek ortalama Bilişsel alt boyutunda takım halinde spor yapan katılımcılar oluştururken en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda spor yapmıyorum olarak görülmüştür. İlgili literatür incelendiğinde ne tür sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre boş zaman tutum algıları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle boş zaman tutum algılarının Davranışsal alt boyutunda takım sporu yapanların bireysel spor yapanlara göre daha yüksek ortalamaya sahip olmalarının sebebi olarak insanların birlikte bir sportif aktiviteye katılmak istemelerinden kaynaklandığından söz edilebilir yani arkadaşlık olgusu ve insanın sosyal bir varlık olduğundan hep birlikte sosyal etkinlikler yapmak isteğinden söz edilebilir.

Katılımcıların haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka duyuşsal ve davranışsal alt boyutlarında rastlanmakla birlikte bilişsel alt boyutunda ise istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı farka rastlanmamaktadır. Katılımcıların haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre en yüksek ortalama Duyuşsal alt boyutunda 3-5 saat arası spor yapan katılımcılardan oluşurken, en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda spor yapmıyorum diyen katılımcılardan oluştuğu görülmektedir. İlgili literatür incelendiğinde haftada kaç saat sportif aktivite yapıyorsunuz değişkenine göre boş zaman tutum algıları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle boş zaman tutum algılarının Duyuşsal ve Davranışsal alt boyutlarında anlamlı çıkmasının nedeni 2 saat ve altı, 3-5 saat arası, 6 saat ve üzeri haftada spor yapan katılımcıların spor yapmıyorum diyerek cevap veren katılımcılara oranla daha yüksek ortalama sahip olmaları katılımcıların çalıştıkları kurumdaki sportif tesislerinin varlığından kaynaklandığından söz edilebilir.

Katılımcıların haftalık çalışma süresi değişkenine göre boş zaman tutum ve alt boyutları incelendiğinde istatistiksel olarak gruplar arasında anlamlı farka duyuşsal ve bilişsel alt boyutlarında rastlanmakla birlikte davranışsal alt boyutunda ise istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı farka rastlanmamaktadır. Katılımcıların haftalık çalışma süresi değişkenine göre en yüksek ortalama Duyuşsal alt boyutunda 20-30 saat arası çalışan katılımcılardan oluşurken, en düşük ortalama ise Davranışsal alt boyutunda 31-41 saat çalışan katılımcılardan oluştuğu görülmektedir. İlgili literatür incelendiğinde haftalık çalışma süresi değişkenine göre boş zaman tutum algıları arasındaki ilişkiyi inceleyen herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Elde edilen bulgulardan hareketle boş zaman tutum algılarının Duyuşsal ve Bilişsel alt boyutlarında anlamlı

farka rastlanmasının nedeni olarak her iki alt boyutta da 20-30 saat çalışan katılımcıların 31-41 saat çalışan katılımcılara oranla daha yüksek ortalamaya sahip oldukları ve daha az mesai yapan katılımcıların kendilerine zaman ayırt ettikleri ve boş zamanlarını sportif aktiviteler ile geçirdikleri gözlemlenmektedir.

Gençlik Spor İl Müdürlüğü çalışanlarının boş zaman tutumlarını araştırmak amacıyla yapılan bu çalışmada elde edilen sonuçlar doğrultusunda şu öneriler sıralanabilir;

- Gençlik Spor İl Müdürlüğü personelleri boş zamanlarında sağlıklı birey olmaları adına spor veya aktivite yapabilirler
- Kurum personelleri boş zamanlarında sportif turnuvalara katılmaları teşvik edilmelidir
- Uluslararası ve Ulusal spor müsabakalarında kurum personeli değerlendirilerek tecrübe kazandırılıp boş zamanları değerlendirilebilir
- Çalışan personellerin kurum tesislerinden ücretsiz bir şekilde faydalanmaları sağlanarak boş zamanları değerlendirilebilir
- Çeşitli sempozyum ve seminer çalışmalarına personelin katılması sağlanarak boş zamanları ile ilgili bilgilendirilebilir

KAYNAKÇA

- Abadan, N. (1961). Üniversite Öğrencilerinin Serbest Zaman Faaliyetleri. Ankara. A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları. No:135-177.
- Ağduman, F. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Motivasyon ve Tatminlerinin İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Akyüz, H. (2015) Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Faliyetlerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi: Yüksek Lisans Tezi, Bartın, Bartın Üniversitesi
- Akgül, B.M. (2011). Farklı Kültürdeki Bireylerin Boş Zaman Aktivitelerine Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi: Ankara-Londra Örneği. (Doktora Tezi). Ankara: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Alexandris, K. Carroll, B. (1997). Demographic Differences In The Perception Of Constrains On Recreational Sport Participation: Results From A Study In Greece. Leisure Studies. 16. s. 107-125.
- Arslan, M. (2019). Sınıf öğretmenlerinin rekreasyonel faaliyetlere katılımlarını engelleyen faktörlerin belirlenmesi (Batman ili örneği) (Master's thesis, Batman Üniversitesi).
- Arslan, S. (2011). Serbest Zaman Kullanımı: Sıradan Serbest Zaman Etkinlikleri ve Sistemli Serbest Zaman Etkinlikleri. Erzincan: Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi, c.13, s.2.
- Aslan, L. N. (1994). Üniversite öğrencilerinin boş zaman değerlendirme eğilimi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Aslan, N. (2005). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Değerlendirme Eğilimi. Öğretmen Yetiştiren Kurumlarda Karşılaştırmalı Bir Araştırma. İzmir: Ege Üniversitesi Yayınları.
- Atmaca, H. (1997). Boş Zaman, Kütüphane Bağlamında Psikolojik ve Sosyolojik Açılardan Birey. Türk Kütüphaneciliği. c.11, s.335.
- Bakır, M. (1993). Rekreasyon Ve Turizm İlişkilerinin Politikaları. Doktora Tezi. İstanbul: HSEK Yayını.
- Balcı, V. (2003). Ankara'daki Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Etkinliklerine Katılımlarının Araştırılması. Milli Eğitim Dergisi. 158. 161-173.
- Binarbaşı, S. (2006). Kütahya İlinde İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıklarının Tespiti ve İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Kütahya: Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Binbaşoğlu, H. Tuna, H. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarına Yönelik Tutumları: Doğu Anadolu Bölgesindeki MYO Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma. Akademik Yaklaşımlar Dergisi. Cilt 5, s2.
- Bowdin, G.A.J. McDonnell, I. Allen, J. and O'Toolo, W. (1999). Events management. Australia: Butter Worth Heinemann.
- Broadhurst, R. (2002). Managing Environments for Leisure and Recreation. New York: Routledge.
- Brown, C. A. Francis, M. Judith, V. (2008). The Link Between Successful Aging and Serious Leisure. Int'l. J. Aging and Human Development. 66 (1), s.73-95.
- Bull, C. Hoose, J. and Weed, M. (2003). An introduction to leisure studies. UK: Prentice Hall.

- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş., & Demirel, F. (2017). Bilimsel araştırma yöntemleri. Pegem Atıf İndeksi, 1-360.
- Büyüköztürk, Ş. (2012). Veri Analizi El Kitabı.(17. Basım). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Canan, İ. (1997). İslamda Zaman Tanzimi. İstanbul:Cihan yayımları. Cordes, K.A.
- Capel, H. (2019). From urban functions to the basic dimensions of urban systems. Revista de Direito da Administração Pública, Rio de Jenerio.
- Cramer, M. C., Proudfoot, K. L., ve Ollivett, T. L. (2019). Behavioral attitude scores associated with bovine respiratory disease identified using calf lung ultrasound and clinical respiratory scoring. Journal of dairy science, 102(7), 6540-6544.
- Crawford, D. Jackson, E. Godbey, G. (1991). A Hierarchical Model Of Leisure Constrains. Leisure Studies. 9. 119-127.
- Curtis, J. E. (1979). Recreation Theory and Practice. Toronto, London, St. Louis: The C.V. Mosby Company.
- Çay, R. D. (2011). Parklarda Ergenlik Çağındaki Gençlerin Rekreyasyon Gereksinimlerinin Saptanması. Doktora Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.
- Çoruh Y. Karaküçük S. (2014). Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet Değişkenine Göre Rekreyasyonel Eğilimleri Ve Rekreyasyonel Etkinliklere Katılımına Engel Olan Faktörler. International Journal of Science Culture and Sport. Special Issue 1. S.854-862.
- Çöl, G. (2008). “Algılanan Güçlendirmenin İsgören Performansı Üzerine Etkileri”, *Doğus Üniversitesi Dergisi*, 9(1), 35-46.
- Deem, R. Work. (1988). Unemployment and Leisure. Florence (KY): Routledge.
- Demirci, N. (1986). *Spor'da Yönetim-Teşkilatlanma ve Organizasyonlar*. Ankara: Milli Eğitim Basım Evi.
- Devecioğlu, S. (2005). Türkiye’de Spor Sektörü Stratejilerinin Geliştirilmesi, *Verimlilik Dergisi*, Sayı: / 2, s: 117-134
- Devecioğlu, S. (2008). Türkiye’de Futbolun Kurumlaşması, İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi, Sayı 26, Kış-Bahar (Forum), s.373-396
- Doğan, T. (2016). Üniversite Öğrencilerinin İyilik Halinin “Maneviyat” Ve “Serbest Zaman” Boyutlarının İncelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3(26).
- Donuk, B. (2005). *Spor Yöneticiliği ve İstihdam Alanları*. İstanbul: Ötügen Neşriyat Yayınları.
- Ekenci, G. ve Serarslan, M. Z. (1997). Gelişim Aşamaları Bakımcıdan Türk Spor Teşkilatı Ve Değerlendirmesi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 2(3), 72-81.
- Ergin, G. (1972). Boş Zaman Değerlendirme Eğitimi. *Beden Eğitimi Dergisi*. 25: 24-25.
- Ertaş, M., & Aktaş, G. (2019). Rekreatif Gruplara Üyelik: Motosiklet Grupları Üzerine Bir İnceleme. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 30(1), 19-30.
- Ertürk, S. (1974). *Gençlik ve Spor Bakanlığı Bünye ve Bağlı Kuruluşların Yeniden Düzenlenmesine İlişkin Teşkilat Araştırması Ön Projesi*. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayın No: 30.
- Fişek, K. (1985). *100 Soruda Türkiye Spor Tarihi*. Ankara: Gerçek Yayın Evi.
- Fişek, K. (1998). *Devlet Politikası ve Toplumsal Yapıyla İlişkileri Açısından Spor Yönetimi*.Ankara: Bağırğan Yayın Evi.

- Gedik, N. (1985). Gençliğin Boş Zamanları Değerlendirme Sorunları. *Türk Hemşireler Dergisi*, 35 (2):33–38.
- George, D. and Mallery, P. (2010). *SPSS for Windows step by step. A simple study guide and reference* (10. Edition).
- Gül, Ç. (2008). *Türk Spor Teşkilatının Sorunları ve Yeniden Yapılanması*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara: Atılım Üniversitesi.
- Gülbahçe, Ö. (1996). Boş Zamanları Değerlendirme Alışkanlıkları. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı.
- Gürbüz, M. ve Aydın, A. H. (2012). Zaman kavramı ve yönetimi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 9(2), 1-20.
- Hacıoğlu, Necdet. Gökdeniz, Ayhan. Dinç, Yakup. (2009). Boş Zaman ve Rekreasyon Yönetimi Örnek Animasyon Uygulamaları. Ankara: Detay Yayıncılık. c.2, s.5556.
- İbrahim, H.M. (1991). *Application İn Recreation & Leisure For Today and Future*. London: Mosby Company. s.262–268.
- İnceoğlu, M. (2004). *Tutum-Algı-İletişim*. Ankara: Elips Kitap.
- İşgüden, T. (1980). *Fayda – Maliyet Analizi*, İstanbul: İTİA Yayını.
- Karagöz, Y., Kingir, S., Mesci, M., ve Akbaş, Z. (2010). Zamanın etkin kullanımını sağlayan faktörlerin belirlenmesine yönelik bir araştırma. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (23), 97-108.
- Karaküçük, S. (1997). *Rekreasyon, Boş Zamanları Değerlendirme*, Ankara: Bağırhan Yayınevi. c.2.
- Karaküçük, S. (1999). *Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme*. Ankara: Bağırhan Yayınevi 3. Basım. Sayı:6.85–128.
- Karaküçük, S. (2014). *Rekreasyon: boş zamanları değerlendirme*, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Karaküçük, S. Ekenci, G. (1995). Okulların Boş Zamanları Değerlendirme (Rekreasyon) Eğitimindeki Rolü. *Milli Eğitim Dergisi*. c.128, s.62–66.
- Karaküçük, S. ve Gürbüz, B., (2007). *Rekreasyon ve Kent(li)leşme*, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Kedik, A. S. (1999). *Sanat ve İzleyici İlişkisinin Değişen Görünümü ve Zaman Kavramı Bağlamında Land Art*.
- Kelly, J. R. (2019). *Leisure identities and interactions*. Routledge, New York.
- Kılbaş, Ş. (1994). *Gençlik ve Boş Zamanı Değerlendirme*. Adana: Çukurova Ün. Basımevi: 41.
- Kılbaş, Ş. (1994). *Rekreasyon Boş Zamanları Değerlendirme*. Ankara: Gazi Yayınları.
- Köybaşı, N. (2006). Boş zaman sosyolojisi ve boş zamanları değerlendirme aracı olarak dinlence turizmi ve kültür turizmine katılan yerli turistlerin karşılaştırmalı sosyolojik analizi. *Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi*, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Kraus, R. (1971). *Recreation and leisure in modern society*. Recreation and leisure in modern society, Appleton Century Crofts, New York.
- Kurar, İ., & Baltacı, F. (2014). Halkın boş zaman değerlendirme alışkanlıkları: Alanya Örneği. *International Journal of Sport Culture and Science*, 2(Special Issue 2), 39-52.
- Mayo, E. (2004). *The Human Problems of an Industrial Civilization*. Routledge, London.

- Muzaffer, G., & Ulutaş, G. (2019). Detection of copy move forgery based on color SURF. *Journal of the Faculty of Engineering and Architecture of Gazi University*, 34(3), 1540-1548.
- Nurettin, E. (1973). *Boş Zamanlar Sorunu*. Ankara: Gençlik Ve Spor Bakanlığı Yayını. Atak Matbaası.
- Özdemir, K. (2012). *Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinde Çalışan Personelin Örgütsel Bağlılıklarının İncelenmesi Doğu Anadolu İlleri Örneği*. (Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi). Trabzon: Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Özmaden, M. (2010). Türkiye İdman Cemiyeti İttifakı (TİCİ) dönemi milli ruh ve milli temsil, siyasi ve milli propaganda ile ülkeyi tanıma-tanıtma çabaları. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 1439-1457.
- Özşaker M. (2012). Gençlerin Serbest Zaman Aktivitelerine Katılamama Nedenleri Üzerine Bir İnceleme. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*. s.126-131.
- Roberts, K. (2019). *Youth and leisure*. Routledge, NewYork.
- Rose, J. L. (2019). *Free time*. Princeton University Press, Oxford.
- Serarslan, M. Z. (2006). *Spor Yönetimi ve Örnek Olay Analizi*. Morpa Kültür Yayınları.
- Sevin, H. D., ve Şahin, D. (2019). Investigation of Teachers' Participation in Leisure Activities and Life Satisfaction in Terms of Demographic Variables. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 1437, 1460.
- Solakumur, A., Özen, G., Yıldız, N. O., ve Ünlü, Y. (2019). Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Engellerinin İncelenmesi (Bartın İli Örneği). *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 33-41
- Stoner, James A.F.,Freeman, R. Edward, Gilbert, Daniel R. (1995). *Management*, New Jersey: Prentice-Hall.
- Süzer, M. (1996) Üniversite Öğrencilerinin Boş Zamanlarını Değerlendirme Alışkanlıkları. Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2015). Çok değişkenli istatistiklerin kullanımı (Çev: Baloğlu, M.). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Taydaş, O., ve Karakoç, E. (2019). Sanal Üretim ve Sanal Tüketim Bağlamında Bilgisayar Oyunları ve Boş Zaman Kavramı: Farmville Örneği. *Erciyes İletişim Dergisi*, 6(2), 1191-1208
- Tel, M. (2007). Öğretim Üyelerinin Boş Zaman Etkinlikleri Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma: Doğu Anadolu Örneği. *Yayınlanmamış Doktora Tezi*. Elazığ: Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Tezcan, M. (1993). *Boş Zamanlar Sosyolojisi*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Tör, V.T. (1966). *Boş Zamanları Değerlendirmede Telkin Vasıtalarının Rollerini Boş Zamanları Değerlendirme Semineri*. İstanbul: HSEK Yayınları.
- Türker, A. (2015) *Turizm Çalışanlarının Boş Zaman Tutumlarının Ölçülmesi*, Dergipark.
- Turan, E. B., Gülşen, D. B. A., & Bilaloğlu, M. (2019). Kadın Çalışanların Yaşam Doyumu İle Boş Zaman Engelleri Arasındaki İlişki: Akdeniz Üniversitesi Örneği. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 4(1), 104-114.
- URL 2, “3530 Sayılı BTGM kanunu” (2009), http://www.sincan.gov.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=126&Itemid=77. (28.06.2019).

- URL, 1, “Sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığı Teşkilat Şeması” (t.y.), <http://www.gsb.gov.tr/site/bakanlik.aspx?content=23&t=i> (28/05/2019).
- URL, 3, “6223 Sayılı Gençlik ve Spor Bakanlığı Kurulması Kanunu” (t.y.), <http://www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/31069.html> (27/06/2019).
- Wang, Y., Lee, D. C., Brellenthin, A. G., Eijsvogels, T. M., Sui, X., Church, T. S., ... & Blair, S. N. (2019). Leisure-Time Running Reduces the Risk of Incident Type 2 Diabetes. *The American journal of medicine*. Issue 5, e565
- Yayla, Ö. ve Çetiner, H. (2019). Boş Zamanların Değerlendirilmesinde Etkili Olan Faktörlerin Boş Zaman Tatminine Etkisi. *Turizm Akademik Dergisi*, 6(1), 219-228.
- Yetiş, Ü. (2008). Orta öğrenim öğrencilerinin boş zaman değerlendirme eğilimleri. *Yayınlanmamış Doktora Tezi*, Ankara: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Yildirim, A., ve Güngör, G. A. (2019). Türkiye İmalat Sanayinde Gelir Değişmeleri ve Boş Zaman Tercihleri İlişkisi. *Yönetim ve Ekonomi*, 26(1), 93-108.
- Yıldız, H. (2018) Düzce Emniyet Müdürlüğü Personelinin Boş Zaman Tutumlarının ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi, *Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi*, Düzce, Düzce Üniversitesi

EKLER

EK 1. İzin Belgesi

T.C.
ERZURUM VALİLİĞİ
Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü

Sayı : 52619560-900-E.794538
Konu : Araştırma İzni (Erdoğan DÖNMEZ)

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Öğrenci İşleri Daire Başkanlığı)

İlgi : 13.12.2018 tarihli ve 88179374-300-1800360090 sayılı yazınız.

İlgi tarih ve sayılı yazınız gereği Üniversiteniz Kış Sporları ve Spor Bilimleri Enstitüsü Beden ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı tezli yüksek lisans programı öğrencisi, İl Müdürlüğümüz personeli Erdoğan DÖNMEZ'in 20.12.2018 - 20.01.2019 tarihleri arasında İl Müdürlüğümüzde yüksek lisans tez çalışmasını yapmasında herhangi bir sakınca bulunmamaktadır.

Gereğini arz ederim.

Fuat TAŞKESENLİGİL
İl Müdürü

Not: Bu belge, 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununun 5. maddesi gereğince güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Akdeniz Vakıfı Spor Kampanyası - Arzı ve Tez İleri 25100 Yakutiye / ERZURUM

Bilgi için: ŞENOL BİLİR DÖNMEZ

EK 2. Anket

ANKET

Bu ölçek, Erzurum gençlik spor çalışanlarının boş zaman tutumları ile farklı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması amacıyla yapılmaktadır. Her bir ifade için size göre uygun olan alanı işaretleyiniz. Cevaplarınız gizli tutulacak ve sadece bu araştırma kapsamında kullanılacaktır. Katılımınız için teşekkür ederiz.

Yüksek lisans tez öğrencisi: Erdoğan DÖNMEZ

1. **Cinsiyet** () Erkek () Kadın

2. **Yaşınız**.....

3. **Medeni Durum** Evli() Bekâr ()

4. **İkamet (Aile)** () Köy () İlçe () Şehir () Büyükşehir

5. **Eğitim Düzeyi**

() Orta Öğretim () Lise () Üniversite () Yüksek lisans/Doktora

6. **Sportif Aktivite Yapıyor musunuz?** () Evet () Hayır

7. **Ne Tür Sportif Aktivite Yapıyorsunuz.**

() Bireysel () Takım () Her ikisi () Yapmıyorum

8. **Haftada Kaç Saat Sportif Aktivite Yapıyorsunuz?**

() 2 saat ve altı () 3-5 saat arası () 6 saat ve üzeri

9. **Kurumdaki Pozisyonunuz?** Personel () Yönetici ()

10. **Haftalık Çalışma Süreniz (Saat)?**

Boş Zaman Tutum Ölçeği	Kesinlikle katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. Bos zaman aktiviteleri ile meşgul olmak zamanı akılcıca kullanmaktır.					
2. Bos zaman aktiviteleri bireyler ve toplum için faydalıdır.					
3. İnsanlar çoğunlukla arkadaşlık ilişkilerini bos zamanlarında geliştirirler.					
4. Bos zaman aktiviteleri sağlığa katkı sağlar.					
5. Bos zaman aktiviteleri mutluluğu artırır.					
6. Bos zaman çalışma verimini artırır.					
7. Bos zaman aktiviteleri enerjiyi yenilemeye yardımcı olur.					
8. Bos zaman aktiviteleri kişisel gelişim için bir araç olabilir.					
9. Bos zaman aktiviteleri bireylerin rahatlamasına yardımcı olur.					
10. İnsanlar bos zaman aktivitelerine ihtiyaç duyar.					
11. Bos zaman aktiviteleri sosyal ilişkiler için iyi bir fırsattır.					
12. Bos zaman aktiviteleri önemlidir.					
13. Bos zaman aktiviteleri ile meşgul olduğumda zaman çok çabuk geçiyor.					
14. Bos zaman aktivitelerim bana keyif veriyor.					
15. Bos zaman aktivitelerime değer veririm.					
16. Bos zamanım boyunca kendim olabiliyorum.					
17. Bos zaman aktivitelerim bana zevkli deneyimler sağlar.					
18. Bos zamanın benim için iyi olduğunu hissediyorum.					
19. Bos zaman aktiviteleri ile meşgul olmaktan hoşlanıyorum.					
20. Bos zaman aktivitelerim canlandırıcıdır.					
21. Bos zaman aktiviteleri ile sık sık meşgul olmanın uygun olduğunu düşünüyorum.					
22. Bos zaman aktiviteleri için harcadığım zamanın boşa geçmediğini hissediyorum.					
23. Bos zaman aktivitelerimden hoşlanıyorum.					

24. Bos zaman aktiviteleri dikkatimin tamamını alıyor.					
25. Bos zaman aktivitelerine sık sık katılıyorum.					
26. İmkânım olsa bos zaman aktiviteleri için harcadığım zaman miktarını artırırım.					
27. Gelir durumum müsaade ettiği ölçüde bos zaman aktivitelerimde kullanmak üzere araç gereç satın alırım.					
28. Zamanım ve param yetse daha yeni bos zaman aktivitelerine katılıyorum.					
29. Bos zaman aktivitelerimde daha yeterli olabilmek için önemli derecede zaman ve efor harcarım.					
30. Seçme şansım olsa bos zaman ihtiyaçlarımı karşılayan bir şehir ya da çevrede yasarım.					
31. Plansız bile olsa bazı bos zaman aktivitelerine katılıyorum.					
32. Bos zaman aktivitelerini daha iyi yapabilmek için bir seminer ya da kursa katılabilirim.					
33. Bos zaman aktiviteleri ile meşgul olmak için bos zamanımın artması gerektiğini Düşünüyorum.					
34. Meşgulken bile bos zaman aktivitelerine katılıyorum.					
35. Bos zaman aktivitelerine yönelik eğitim ve ön hazırlık için zaman harcayabilirim.					
36. Diğer aktiviteler arasında bos zamanıma yüksek öncelik tanırım.					

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler	
Adı Soyadı	Erdoğan DÖNMEZ
Doğum Yeri ve Tarihi	15.07.1992
Eğitim Durumu	
Lisans Öğrenimi	Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği
Y. Lisans Öğrenimi	
Bildiği Yabancı Diller	İngilizce
Bilimsel Faaliyetler	-
İş Deneyimi	
Stajlar	Emel Çatal Anadolu Kız Lisesi
Projeler	-
Çalıştığı Kurumlar	Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü
İletişim	
E – Posta Adresi	erdogan-donmez@hotmail.com
Tarih	25.08.2019